

DATINI

de pe meleagurile ieșene

*„De necumpărat, de neobținut,
de neavut, ci numai de a fi fire ca și
ninsoare, colindele și plugușorul,
aidoma Mioriței, deținesc sufletul de
floare de zăpadă al acestei țări.”*

Nichita Stănescu

**Antologie editată de
CENTRUL JUDEȚEAN PENTRU CONSERVAREA
ȘI PROMOVAREA CULTURII TRADIȚIONALE IAȘI
cu sprijinul
CONSILIULUI JUDEȚEAN IAȘI**

**Consultant științific: Ion H. Ciubotaru
Dtp: Mihai Panainte**

Coperta: *Alaiul de obiceiuri din Miroslavești*

DATINI
de pe meleagurile ieșene

Antologie și cuvânt înainte de
prof. Adrian Ardeleanu

IAȘI

Cuvânt înainte

Privite în ansamblu, localitățile județului Iași se circumscriu Podișului Central Moldovenesc. Acest spațiu a intrat de timpuriu, în atenția cercetătorilor culturii populare, care au pus în valoare multiple aspecte ale folclorului, etnografiei și artei populare din această parte a țării.

Specialiști de seamă, din aproape toate domeniile etnologiei, au poposit adesea pe meleagurile ieșene, atrași de varietatea ori ineditul folclorului literar, muzical și coregrafic. Grație unor asemenea eforturi, au ajuns să fie cunoscute la nivel național – bucurându-se apoi de o binemeritată faimă – tariful tradițional de la Dagâța, fanfarele de la Cozmești, Zece Prăjini, grupurile de fluierași de la Vânători – Pașcani, ori jocurile populare străbune ca *Hora cu noduri* de la Costuleni, *Corăgheasca* de la Deleni, *Rusasca* de la Bogonos și *Sârba cu năframă* de la Pârcovaci.

Alți cercetători și-au concentrat atenția asupra unor îndeletniciri străvechi, scoțând în evidență frumusețea și originalitatea câtorva piese de vestimentație tradițională, ori interesul pe care îl suscită ceramica neagră (pictată cu var) de la Poiana-Deleni, dusă la perfecțiune de meșterul Toader Nica, ori vasele de lut de la Tansa, împodobite, cu atâta măiestrie, de meșteri precum Ion Olaru sau Ion Diaconu.

Din acest univers al spiritualității satelor ieșene, s-a desprins, la un moment dat, repertoriul obiceiurilor practicate, de veacuri, la sărbătorile Crăciunului și ale Anului Nou. Investigațiile atente, sistematice, efectuate cu peste patruzeci de ani în urmă, descopereau că pe cuprinsul bătrânei provincii din nord-estul țării dăinuiau cele mai multe și mai interesante alaiuri de datini străbune,

Într-un astfel de context, colindele, plugușoarele, jocurile cu măști și spectacolele de teatru folcloric din Podișul Central Moldovenesc au pus în lumină particularități distincte.

Cum era și firesc, s-a trecut apoi la valorificarea acestor moșteniri pe mai multe planuri. S-au organizat cele dintâi festivaluri de teatru folcloric, iar concomitent cu acestea au apărut o serie de lucrări, beneficiind de comentariile avizate ale unor specialiști cunoscuți, precum Vasile Adăscăliței, Emilia Pavel, Silvia Ciubotaru, Ion H. Ciubotaru, Pavel Delion și alții.

Un festival al datinilor și obiceiurilor de iarnă, ajuns acum la ediția a patruzeci și treia, are loc și la Iași. Organizatorii au manifestat, încă de la început o preocupare constantă pentru valorificarea scenică a obiceiurilor cu adevărat reprezentative. Formațiile invitate la festivalul de la Iași, ori trimise să reprezinte județul la manifestări similare din alte regiuni ale țării, erau vizionate în vatra satului, unde se făceau adesea și înregistrări pe benzi de magnetofon sau fotografii. La aceste operațiuni participau și directorii căminelor culturale, care au fost și au rămas colaboratori de nădejde ai Centrului Județean al Creației Populare.

De-a lungul anilor, instituția desemnată să se ocupe de identificarea, conservarea și promovarea culturii tradiționale din așezările județului, sub variate aspecte, a reușit să adune un bogat fond documentar. Este un valoros patrimoniu etnocultural (manuscrite, înregistrări sonore, filme documentare, fotografii etc), pe care profesorul universitar Ion H. Ciubotaru aflat la conducerea Centrului aproape un deceniu și jumătate l-a organizat, după criterii științifice, într-o veritabilă bază de date.

Volumul de față reunește un florilegiu de texte folclorice literare, selectate în funcție de valoarea artistică și documentară. Colindele vin să întregască repertoriul

ieșean din prețioasa colecție publicată – în seria „Caietele Arhivei de folclor, vol. V, 1984 – de cercetătoarea Lucia Cireș. Se impun, cu deosebire, piesele subsumate tipului *Soț și soție în pat mândru*, dar și urările finale, vădind inspirație, sensibilitate și bun gust.

Plugușoarele, îndeosebi cele de factură tradițională, pledează – o dată în plus – pentru vitalitatea și frumusețea acestei importante categorii folclorice, atât de îndrăgită în Podișul Central Moldovenesc, precum și în întreaga Moldovă din stânga și din dreapta Prutului. Rețin atenția, de asemenea, *baladele urate* o altă caracteristică a obiceiurilor de Anul Nou din Moldova, pe care specialiștii au remarcat-o încă de mult, însoțind-o de comentarii pertinente.

Antologia se încheie cu un grupaj reprezentativ din poezia jocurilor cu măști. Se detașează din acest context versurile ce însoțesc jocul *Cerbului*, pe care îl putem socoti o adevărată emblemă a datinilor ce se practică la Anul Nou în satele județului Iași. Că afirmația noastră nu este câtuși de puțin exagerată o dovedesc și imaginile color incluse în anexa de la sfârșitul volumului.

Piesele din antologie sunt ordonate pe categorii de obiceiuri, iar în cadrul acestora în ordinea alfabetică a localităților din care provin. Cifrele îi permit cititorului să urmărească mai ușor frecvența locală a datinilor selectate.

Volumul se adresează tuturor acelorora care îndrăgesc obiceiurile de iarnă, care le așteaptă an de an și vibrează la farmecul și frumusețea lor inconfundabilă. Gândul nostru se îndreaptă, totodată, cu grațitudine, asupra celor ce aduc de departe și lasă urmașilor, nealterate, aceste moșteniri străbune.

prof. Adrian Ardeleanu
Directorul Centrului Județean Pentru Conservarea
și Promovarea Culturii Tradiționale Iași

Colinde

1

Bună seara la fereastră,
Gospodarilor din casă,
Am venit să vă-ntrebăm:
Ne lăsați să colindăm?
Că destul de-un an de zile,
Nu v-a mai colindat nimeni.
Să vă spunem de Hristos,
Cum s-a născut de frumos.
El s-a născut pentru pace
Și la jidovi nu le place.
Jidovii la sfat s-au pus,
Să-l omoare pe Isus.
Cu sulița l-au străpuns,
Sânge din coastă i-a curs,
Mâinile le-au răstignit,
Pe cruce le-au pironit.
Unde sângele curgea,
Viță de vie creștea,
Struguri negri se cocea,
Maica Sfântă culegea,
Culegea și tot plângea,
Că nu-i fiul lângă ea.

*Comuna Ceplenița
Cules de Maria Morărașu
de la Maria Măriuța, 54 ani*

2

Bună seara la fereastră,
Gospodari sunteți acasă?
Am venit să vă-ntrebăm
Ne primiți să colindăm?
Că în seara de Ajun,
Vă colindă Moș Crăciun.
El prin lume a plecat,
Oi pierdute-a căutat,
Să le-aducă la izvoare
Ca de sete să nu moară.
Ușa le-a deschis să iasă,
La pășunea cea aleasă.
Oile n-au ascultat,
Cu coarnele l-au străpuns,
De-a curs apă și mult sânge,
Cerul a-nceput a plânge!
Luna-n sânge s-a schimbat,
Soarele s-a întunecat!

*Comuna Ceplenița
Cules de Maria Morărașu
de la Maria Măriuța, 54 ani*

3

Colo-n jos la răsărit,
Crește-un pom mare-nflorit!
Și în vârful pomului
Stă Măicuța Domnului.
C-un fiuț micuț în brațe.
Și fiul începe-a plânge.

Dar Maica din gură zice:
–Taci fiuță nu mai plânge,
Că mama ție ți-aduce
Două mere, două pere
Și-un buchet de floricele!

*Comuna Ceplenița
Cules de Maria Morărașu
de la Maria Măriuța, 54 ani*

4

Tot mai sus, mai sus,
Stă o stea strălucitoare!
Tot mai sus, mai sus pe flori,
La portița cea din rai
Sfântul Petru o încuie,
Vine altul, nu descuie.
Mama lui Sân-Petru vine,
Faceți loc și pentru mine!
Mamă dragă, tu loc ai,
Căci pe lume când erai
Lumânări tu aprindeai,
Pe săraci ajutorai!
Fratele lui Sân-Petru vine,
Faceți loc și pentru mine!
Frate, dragă, tu loc n-ai,
Căci pe lume când erai
Avere mare aveai
Pe săraci tu n-ajutai!
La portița raiului
Șade Maica Domnului,
Cu un sfânt micuț în brațe.
Fiul plânge, mama zice:

– Taci fiule, nu mai plânge,
Căci mama ție ți-aduce,
Două mere, două pere
Să te joci în rai cu ele,
Și o mătură de-argint
Să mături cerul de vânt,
Pământul de răutate,
Oamenilor sănătate!
La anu și la mulți ani!

*Comuna Ceplenița
Cules de Maria Morărașu
de la Maria Măriuța, 54 ani*

5

Coborât-a Dumnezeu,
Pe-o scară albă de ceară
Dumnezeu și Sfântul Petru
Se luară și plecară
Peste vii, peste câmpii,
La casa bogatului
Și acolo când au ajuns,
Dumnezeu așa a zis:
– Uite, Petre în dreapta mea
Spune-mi mie ce-i vedea!?
– Văd casa bogatului
Stă-n mijlocul iadului.
Stă cu mesele ne-ntinse,
Și cu flăcările aprinse.
Dumnezeu cu Sfântul Petru
Se luară și plecară
Peste vii, peste moșii,
La casa săracului.

Și-acolo când au ajuns
Dumnezeu așa a zis:
– Uite, Petre în stânga mea,
Spune-mi mie ce-i vedea?
– Văd casa săracului
În mijlocul raiului.
Stă cu mesele întinse
Și cu lumânări aprinse.
Busuioc și mentă creață
Rămâi gazdă sănătoasă!
Busuioc și siminoc,
Rămâi gazdă cu noroc!

*Comuna Ceplenița
Cules de Teodora Trofin
de la Maria Măriuța, 54 ani*

6

Dinaintea istor curți,
Măru-i măr,
Măru-i, măru-i mărgărit*,
Sunt doi meri mari și rotaț
La tulchinî apropiati;
La tulchinî la doi meri
Este-un pat mari-ncheiat
Din scânduri dalbi di brad.
Dar pi pat ci-i așternut?
Iarbî verdi di la Prut
Ș-un covor până-n pământ,
Dar pi pat cini-i culcat
Îi domnu, îi gazda noastră,
Cu-a lui dalbî jupâneasî.
Busuioc bătut pi masî,

Rămâi, gazdî, sănătoasî,
Busuioc bătut pi loc,
Rămâi, gazdî, cu noroc!

---

*Refrenul se repetă după fiecare vers

*Comuna Costuleni
Cules de prof. Valeria Hilițanu*

7

La poartî la Ștefan Vodî,
Domn, Domn, Domn din cer*,
Undi stau boieri di vorbî,
Da vorba di cini esti?
Di Ionicî, Făt-Frumos!
Bagî mâna-n buzunar,
Scoati cheia grajdiului,
Grajd di piatrî discuiarî
Și scoasî pi murgu-afarî
Și pi el încălicarî
Și plecă la vânătoari,
Sî vânezî căprioari.
Căprioari n-o vânat
Și el sânгур s-o-mpușcat.
Busuioc verdi pi masî,
Rămâi, gazdî, sănătoasî,
Busuioc verdi pi loc,
Rămâi, gazdî, cu noroc!

---

*Refrenul se repetă după fiecare vers

*Comuna Costuleni
Cules de prof. Valeria Hilițanu*

8

Câte flori sunt pe pământ,
Velerim și veler Doamne*,
Tăti merg la giurământ,
Numa floarea soarelui
Șădi-n poarta raiului
Șî gândicî florili:
Ce-o făcut miroasâli?
Le-o-mpărțât cu fetili!
Dete-o ploaie, dete-on vânt
Și le-o trântit la pământ,
Dete-o ploaie, dete-on soare
Și le-o sculat în chicioare;
Ci folos cî le-o sculat,
Cî mirosu le-o luat.
Câti hopuri, hopureli,
La mulți ani, cu floriceli,
Câti hopuri, hopurati,
La mulți ani, cu sănătați!

---

*Refrenul se repetă după fiecare vers

*Satul Covasna
Comuna Costuleni
Cules de prof. Valeria Hilițanu*

9

Sculați, sculați gospodari,
Măieruș, mărgăritar*,
Că vă vin colindători;
Am plecat să colindăm,

Veste bună v-aducem.
În fundu grădinii tale
Este-un pat mari, rotat,
Cu patru scânduri di brad,
Cu stâlpii de diamant.
Dar pe pat ce-i aşternut?
Covor verde, mohorât,
Dar pe pat cine-i culcat?
Bădia Vasâli, bat.
Dar la cap ce are pus?
Trei şiraguri de hurmuz,
La picioare, mintă-n floare,
La perete, buhur verde,
La margine busuioc,
La mulţi ani
Şi mult noroc!

---

*Refrenul se repetă după fiecare vers

*Satul Criveşti
Comuna Vânători
Cules de prof. Eugenia Vârlan*

10

Flori dalbe, flori de măr,
Colo-n gios şî mai în gios,
Pe cel câmpuşor frumos,
Sunt doi meri mândru-nfloriţ
Şi doi peri într-auriţ.
La tulpină la doi meri
Şadi gazda razamat
În toiag de-argint curat,
Şadi, şadi şî sî-ntreabî:*

Ci-i mai bun pe-aist pământ?
Nu-i mai bun ca boul bun,
Cî răstoarnî brazdî neagrî
Și revarsî pâni albî,
Brazdă neagrî prăvălești
Și grâu roșu răsădești,
Tătî lumea o hrănești.
Busuioc verdi pi masî,
Rămâi, gazdî, sănătoasî,
An mănos, noroc la plug,
Sănătate și belșug!

---

* Refrenul se repetă după două versuri

*Satul Crivești
Comuna Vânători
Cules de prof. Eugenia Vârlan*

11

Ilenuța cea frumoasă,
Florile de măr*,
Șade la gherghef și coasă,
Nu știu, coasă
Ori descoasă,
Din ochi negri lacrimi varsă.
Câte lacrimi o vărsat,
Făce o fântână-n sat,
Fântână cu cinci izvoară,
Două dulci și trei amară.
Sus la ușă,
Flori de rujă,
Iar prin tindă
Flori de mintă,

Și prin casă
Di mătasă,
La porțiță
Păuniță,
La cerdac
Tot flori de mac!
Busuioc verde-n cărare,
Răsădit de-o fată mare,
Busuioc verde-n grădină
Răsădit de-o gospodină,
Busuioc bătut pe loc,
Rămâi, gazdă, cu noroc,
Busuioc bătut pe masă,
Rămâi, gazdă, sănătoasă!

---

*Refrenul se repetă după fiecare vers

*Satul Hârtoape
Comuna Vânători
Cules de prof. Eugenia Vârlan*

12

Sculați, sculați gospodari,
Măru-i, mărului*,
Că vă vin colindători;
Că nu-i vremea de dormit,
Că-i vremea de-mpodobit
Cu podoabe de argint,
Cum n-am văzut de când sînt!
Că-i vremea de pregătit,
C-aveți oaspeți de primit
Cu masă și băutură

Și mai multă voie bună.
Scoală, scoală gazd-aleasă,
Și fă lumină în casă.
Sus la ușă,
Flori de rujă,
Jos la pat,
Tot flori de mac,
Sus la grindă,
Flori de mintă,
La ușori,
Mănunchi de flori,
Prin casă,
Flori de mătasă
Și pe-afară
De negară,
La porțiță
Păuniță!
Și-un mănunchi de flori mașcate,
La mulți ani, cu sănătate!

---

*Refrenul se repetă după fiecare vers

*Satul Hârtoape
Comuna Vânători
Cules de prof. Eugenia Vârlan*

13

Ale cui sunt aceste curți,
Florile dalbe*,
Așa-nalte maiestuoase
Dinafară poleite,
Dinlăuntru zugrăvite,

Jețuri scrise
Mese-ntinse,
Dar la mese cine șede?
Șăd, zău, boierii țării
Și tot beau și veselesc.
Vin pe masă cine-aduce?
Duce maica lui Ștefan.
Vin pe masă aducea
Și din grai așa grăia:
– Beți boieri și ospătați
Și pe Dumnezeu rugați
Să-mi crească Ștefănel mare
Să-l văd mândru și voinic,
Pe bun cal încălecînd
Haine mândre îmbrăcînd
Arme scumpe încingînd
Pinteni galbeni zdrăngănind.
Buzduganul ridicînd
Ceată mare rînduind
Și oștirea înfrîngînd,
Cum frîng junii fetele
Pân-le iau inelele!
June, să te-nveselești
Mare și frumos să crești!

---

* Refrenul se repetă după fiecare vers

*Sat Hilița
Comuna Costuleni
Cules de înv. Mariana Duchir
de la Dumitru Hiliță, 102 ani*

Noi umblăm și colindăm
 Și pe Domnul laudăm,
 Pe Domnul, pe mama sa,
 Pe Fecioara Maria!
 La porțița raiului
 Stă Măicuța Domnului
 C-un fiuț micuț în brață
 Îl alină și oftează.
 – Taci, puiule,
 Taci, dragule,
 Că m-oi duce,
 Ți-oi aduce
 Două mere, două pere
 Și tuspatru d'aurele,
 Să te joci în rai cu ele;
 Și-o mătură de argint,
 Bună-n cer și pe pământ,
 Să mături cerul de nori,
 Oamenii de supărări,
 Pământul de răutate
 Și oamenii de păcate,
 La mulți ani, cu sănătate
 Că-i mai bună decât toate.
 La anu și la mulți ani!

*Satul Iugani
 Comuna Mircești
 Cules de Ion H. Ciubotaru
 de la Maria I. Ghercă, 84 ani*

Noi umblăm și colindăm,
Ziurel de ziuă*,
 Pe la case să urăm.
 Înaintea istor curți
 Cresc doi meri mari și rotați,
 La tulpini alăturați,
 La vârvuri împreunați.
 Sub tulpin-acestor meri
 Esti-un pat mândru, rotat,
 De nouă meșteri lucrat,
 Din nouă scânduri de brad.
 Dar în pat ce-i așternut?
 Covor verde, mohorât,
 Dar pe pat cine-i culcat?
 Un fiu mare de-mpărat!
 Dar cu ce e învelit?
 Cu veșmânt până-n pământ.
 Bucuioc bătut pe masă,
 Ramâi, gazdă, sănătoasă,
 Busuioc bătut pe loc,
 Rămâi, gazdă, cu noroc!
 Busuioc și magheran,
 Om veni de-amu-ntr-on an!

---

*Refrenul se repetă după fiecare vers

*Satul Lunca
 Municipiul Pașcani
 Cules de prof. Eugenia Vârlan*

Noi umblăm și colindăm,
Asta-i seara lui Crăciun,
Când jupânii nu-s acasă,
Și-au plecat la vânătoare
Să vâneze căprioare,
Așa-i seara lui Crăciun!
Nu mă săgeta pe mine
Că și eu sunt om pe lume!
Mănăstire am zidit,
Mănăstiri cu nouă altare!
Cu pereții de lămâie
Și cu ușa de tămâie
Nouă ani și nouă zile.
Scoală, scoală găzduliță,
Fă lumină-n odăiță
C-o tigaie de friptură
Și-o sticlă cu băutură!

*Satul Topile
Comuna Valea Seacă
Cules de Costel Ilade
de la Garoafa Margheoala, 70 ani*

Plugușoare

Foaie verde de mărar,
Bună seara, gospodari!
Da dormiți, da nu dormiți,
Da la noi nu vă gândiți?
Că noi am ieșit la arat
La câmp curat,
La mărul rotat,
Unde stau domnii la sfat.
De vă place, măi flăcăi,
Îndemnați odată,

Hăi, hăi!

Lunea am arat pe coastă,
Marți am arat pe deal,
Miercurile- bărcurile,
Joile- văile,
Vinerea- grădina,
Iar sâmbăta- miriștile.
Și duminică am terminat.
De vă place, măi flăcăi,
Îndemnați odată,

Hăi, hăi!

La lună la săptămână
Și-aminti atunci jupânul,
De grâul ce-l semănă.
Și din buznar scoțând cheile,
Descuie odăile.

La vizitiu porunc-a dat,
Un cal negru de-a-nșeuat.
Negru ca corbul,
Iute ca focul!
Unde călca,
Scânteii vărsa,
Balta seca,
Broasca făcea,
Oaca-ca!

Și-a luat-o la vânare
Și-n plimbare,
Să vadă grâul de-i mare,
Grâul mândru și frumos,
Ca fața lui Isus Hristos.
De departe înverzea,
Iar de-aproape-ngălbenea!
Și față de copt avea!
De vă place, măi flăcăi,
Îndemnați cu toții,
Hăi, hăi!

Iar jupânul, om bogat,
Pinteni calului a dat,
La colțul lanului a stat.
De călare s-a aplecat
Și cinci spice a luat,
Ce în palmă le-a frecat
Și la păsări jos le-a dat.
Păsările de le-au mâncat.
El gândi la secerat.
Și-a mai rupt cinci-șase spice,
Și acasă el le-aduce,
Iar când a ajuns acasă,
Le turnă pe-o masă
Și s-a luminat în casă!
– Măi femeie, măi femeie!

– Grâul nostru o să pieie!
– Nu te supăra, bărbate
Că Romanul nu e departe!
A strâns finii și vecinii
Și mai mulți oameni bătrâni,
Cu barbele până la brâu,
Ce știi a secera bine la grâu!
De vă place, măi flăcăi,
Îndemnați odată,

Hăi, hăi!

Și-au plecat la Târgu Frumos,
Unii în car, alții pe jos.
Acolo mergând pe-o stradă mică,
Fără a cumpăra nimică,
Și-au intrat pe-o stradă mare,
Unde era multă marfă de vânzare.
Au luat nouăzeci de seceri gârjobele,
Cu mănunchi de floricele,
Cu dinți de viorele,
Ca să taie grâu cu ele.
Iar jupânul om bogat
Se mira, se văicărea,
Unde-ar face aria!
Și-a făcut-o-n buricul pământului,
În ziliștea vântului,
La stâlp de-argint,
Cu odgon de borangic!
De vă place, măi flăcăi,
Îndemnați odată,

Hăi, hăi!

Iar jupânul boier mare,
Se mira, se văicărea,
Cu ce l-ar treiera!
Și-a trimis la herghelia Mircești,
De unde-a adus nouăsprezece iepe,

De douăzeci de ani sterpe.
Lapte nu aveau,
La ham nu trăgeau,
Și numai de treier bune erau.
Și-a ales două iepe viteze,
Cu picioare-n paranteze,
Cu cozile felezui,
Date-n seama vântului.
Cu nările suflau,
Și grâul îl vânturau,
Cu urechile-n saci turnau,
Nici găleți nu trebuiau.
A încărcat jușânul nouăsprezece care,
Toate pline cu pohoare.
Și-a luat-o drept la moară.
Iar zăpăcita de moară,
Când văzu atâtea care
Încărcate cu povară,
Iși făcu coada bârjoi
Și-o întinse în zăvoi!
Dar morarul, meșter bun,
O așteptase chiar în drum.
O luase de crumeie
Și-o trase pe pârtie.
Îi dete una la cap,
De o puse pe dulap.
Îi mai dă una la șele,
De-o așeză pe măsele.
Hârța scârța, hârța scârța
Până vineri dimineața,
Când făina curgea ca gheața.
Dar nu era făină,
Ci argint și mărgărint
Pe care noi nu l-am văzut
De când suntem pe pământ.

De vă place, măi flăcăi,
Îndemnați odată,

Hăi, hăi!

Dumnealui, boier mare,
Încarcă făina-n care
Să o ducă în cămare.
Iar jupâneasa cea frumoasă
A adus o sită deasă de mătasă.
A obosit stând în picioare,
Pentru a face un colac mare.
Colac mare și-npletit
Pentru urători pregătit.
De vă place, măi flăcăi,
Îndemnați odată,

Hăi, hăi!

V-am mai ura, v-am mai ura,
Că mai știu câte ceva,
Dar e timpul înaintat
Să-i dăm drumul tot prin sat!
Și vă spunem la mulți ani!
Iar la anu când vom veni,
Să vă găsim ca merii, ca perii
În mijlocul verii!
Și cu care bune-n fier legate,
Boi voinici să vi le poarte!
Hopuri, hopuri, hopurile
La mulți ani cu viorele!
Hopuri, hopuri, hopurate,
La mulți ani cu sănătate!

*Comuna Butea
Cules de Bebi Cotnăreanu
de la Anton G. Săbăoanu, 66 ani*

Aho! Aho!
 Români plugari,
 Cu sumani și cu ițari,
 Cu căciula pe-o ureche
 Pusă după moda veche!
 De cîte ori am venit
 Tot la masă v-am găsit,
 Cu tacâmul de argint,
 Cu năframă de mărgărint,
 Cu strai de mătasă
 Și cu vorbă bună-n casă!
 Lipiți-vă de perdele
 Și ascultați vorbele mele.
 Că de când a înserat
 Mulți boieri am deșteptat!
 Pe dumneavoastră nu v-am urat!
 La urechi cu clopoței
 Dați-i drumul, măi flăcăi!

Hăi! Hăi!

Căci de arat, am tot arat,
 Până plugul s-a stricat.
 Că l-am înfipt într-o grădină
 Și s-a rupt de la grindei
 Unde era legat cu tei.
 Și m-am dus la Ilie țiganul
 Și am făcut un plugușor
 Tare sprinten și ușor
 Și am plecat din nou la arat,
 La câmpul durat,
 La mărul rotat
 Și-am arat, am tot arat,
 Până boii mi-au picat
 Și potcoavele le-am lăsat.

Atunci am tras plugul sub perete
Și boii la iarbă verde,
Și noi am plecat în sat la fete.
La urechi cu clopoței
Încă o dată, măi flăcăi!

Hăi! Hăi!

Iar jupâneasa, găzduleasa,
Cu niște mâni săpunit
Ca niște tânjale pârlite
Cu turbanu maroniu,
Cu frângile pân-la brâu,
Pe gazda mea tot certa
Și la lan mi-l trimetea.
Iar jupânul gazdă s-a sculat
Părul negru l-a pieptănat,
Cușma pe cap și-a luat,
Pe cal negru a încălecat
Și la lan el a plecat,
Să vadă dacă nu-i de secerat.
De trei ori lanul l-a-nconjurat,
Trei spice de grâu în mână a luat
În vânt le-a vânturat
La boabe el s-a uitat
Alte trei în chimir le-a aruncat
Și spre casă el a plecat.
La urechi cu clopoței,
Încă o dată, măi flăcăi!

Hăi! Hăi!

El în casă a intrat,
Grâul pe masă a aruncat,
Jupâneasa la el s-a uitat.
– Măi nevestă, măi femeie,
Grâul nostru o să cheie!
– Taci bărbate, blestемate,
Căci noi avem pe fata noastră,

Pe Caterina, care cu gura va încărca
Cu nările va vântura
Și cu copite va treiera.
Nici un bob nu va strica.
Și-au strâns fine și vecine
Care știu rândul la pâine,
Și copchile tinerele
Să seceri grâul cu ele!
Clăcașii s-au adunat
Dară seceri nu și-au luat.
Gazda nu s-a supărat,
El seceri la clăcași le-a dat
Și înspre lan au apucat.
Grâul ei l-au secerat
Și în câmp l-a treierat
Și în care l-a-ncărcat
Și la moară au plecat.
La urechi cu clopoței,
Mai strigați și voi, flăcăi!

Hăi! Hăi!

Și-au încărcat
Trei care mocănești,
Și-au plecat la moară, la Ivănești.
Pe cei dinainte,
Îi mâna Acsinte,
Pe cei din prigon,
Îi mâna Scridon.
Pe cei de la roate,
Îi mâna Iordache.
Cu harapnicele de curmei
Și strigau la boi: Hăi! Hăi!
Iară hoța cea de moară,
Când văzu atâtea care
Toate pline cu povară,
Puse coada pe spinare

Și plecă în lunca mare!
Lunca mare, frunză mare,
Lunca mică, frunza pică.
Și morarul după ea
Tot într-una îi striga:
Ip, tăa, tar, morișca mea,
Că nu-ți dau drumul pe acolo,
Stăi mai bine!
Și Manea o tot amăgea,
Până puse mâna pe ea,
Și la loc el o punea.
Căci morarul meșter bun,
Cu o căciulă de câine
De când era tata mire,
Luă un ciocan în mână
Și când îi trase una în șeli
O așeză pe măseli!
Și-i mai trase una în splină,
De-o așeză pe făină.
Și curgea, mări, curgea
Carele le încărca
Și-nspre casă ei pleca.
Boii mugeau
Carele scârțâiau,
Flăcăii din bici pocneau,
Văile huiiau, munții se cutremurau!
Și din gură toți strigau:
Hăi! Hăi!
Iar jupâneasa găzduleasă
Auzind zarva de afară,
Alergă din casă-n casă
Să cate o sită mai deasă,
Să cearnă făină aleasă.
Carele le-au descărcat,
Făina în casă au băgat.

De cernut s-a apucat.
Sus tobile băteau,
Jos negurile cădeau.
Aluat și-a plămădit,
A lăsat până a crescut
Și au făcut tot colăcei
Și mai mari și mărunței.
Dară unul mai rotat
Cât roata morii zănțat
L-a rupt în două
Și ne-a dat și nouă,
La rupt în patru
Și-a dat la tot satu.
La rupt în cinci
Și l-a dat la cei mici
Care stau cu limba-n gură
Și nu știu nicio urătură.
Apoi de urat am ura
Dar mi-e frică c-a-nsera,
Și nu suntem de ici-colea,
Suntem de la Muca-buca
Unde se face măămăliga cât nuca.
Și dacă vine o furnică
Să ia o îmbucătură
Trase cu o despicătură!
La urechi cu clopoței,
Trageți brazda măi, flăcăi!
Hăi! Hăi!

*Comuna Cucuteni
Cules de prof. Mioara Cornilă
de la Alexandru Mihoc, 48 ani*

Foicica bobului,
 Sus sub poala codrului,
 Lângă șleahul drumului
 Stă Codrean cu ceata lui*.
 Frunză verde viorea,
 Din Poștă pân la Bordea
 Cât e codru-n lung și-n lat,
 De Codrean e apucat.
 Îi jupoaie pe ciocoi,
 Și dă la cei cu nevoi.
 Foicica mărului,
 De la Iași pân-la Vaslui,
 Toți ciocoi astăzi știu,
 De frica Codreanului.
 Ei strigă: avan! avan!
 Să se-audă la divan.
 – Sări Doamne!
 De ne-i lăsa,
 Codreanu fripți ne-ar mânca.
 Vodă poteră strângea,
 La Bordea o trimetea
 Pe Codrean înconjura.
 Dară lui nici că-i păsa.
 Durda-n mâini strâns o ținea.
 Cu ceata se repezea,
 Proașcă-n poteră făcea
 Și iar codrii apuca.
 Vodă rău se oțerea
 Și iar poteră strângea.
 Câtă frunză, câtă iarbă
 Lui Codrean gând rău punea.
 Întreabă Vodă-n Divan,
 Cum să-l prindă pe Codrean.

Ș-atunci un boier viclean
Se ridică în Divan:
– Doamne, de mă-i asculta,
De bine te-oi învăța.
– Spune Ago, numai sta,
Să te îndemn nu aștepta!
– Apăi, Doamne, pe Codrean
Cât îl știm de ortoman,
Dacă e pe voinicie,
Nu-l mai prindem pe vecie.
Cu haiducii lui de-ar vrea,
Zece poteri ne-ar strica.
De aceea, Doamne zic,
Ca să-l prindem pe voinic
Să lăsăm cea voinicie
Și s-o dăm pe viclenie!
– Aferim! Vodă striga,
Are dreptate Aga!
Aga mult se bucura
Și mai departe vorbea:
– Știți pe Șanta cea frumoasă,
Pe vestita crâșmăreasă,
La mijlocul șleahului
Care duce la Vaslui?
Șanta e iubita lui
Lui Codrean, haiducului.
Acolo, sus pe colnic,
O să-l prindem pe voinic!
Vodă mult se bucura
Pe Agă îl lăuda
Cu mulți bani îl răsplătea
Ș-apoi potera strângea.
Când Codreanu nici gândea
Potera pe șleah venea.
Hanul Șantei înconjura

Când era neagră noaptea.
Dar Codreanu nu s-arăta.
Când deodat-au auzit
Tropot de cal potcovit,
Și l-au văzut pe Codrean
Cum bate în geam la han.
Șanta iute-i deschidea,
În brațe îl prindea,
Cu foc ochi-i săruta
Și-năuntru îl trăgea.
Potera se-mbărbăta
Hanul strâns înconjura
Durdele spre han țintea,
Capul poterei striga:
– Dă-te Codrene legat,
Potera te-a-nconjurat!
Când Codreanu auzea,
Durda pe geam o scotea,
Proașcă-n poteră făcea.
Plumbii când a terminat,
Sabia-n mână a luat,
Multă poteră a tăiat!
Până când strâns l-au legat.
Șanta în zadar striga,
Părul din cap își smulgea:
– Câini turbați, lifte spurcate,
Luați-mi averile toate,
Vă dau chiar eu tot ce am,
Numai dați-mi pe Codrean!
Potera nu asculta,
Pe Codrean strâns îl lega,
Într-o butcă îl băga,
Și la Vodă îl ducea.
Vodă mult se bucura,
Divanul se aduna

Pe Codrean îl judeca
Și la temniță-l băga!

---

* *Baladă urată*

*Satul Curățuri
Comuna Ciurea
Cules de înv. Gheorghe Negri
de la Sandu Pompilian, 58 ani*

20

Frunză verde de mărari,
Bună seara, gospodari!
Seara lui Sfântu Vasile
Să vă fie d-voastră bine.
Seara a-nserat
Noi cu plugul ne-am luat
C-așa-i de la Dumnezeu lăsat.
S-a sculat mai an,
Bădica Traian.
Pe ochi negri s-a spălat,
La icoane s-a-nchinat
Și la grajdi a alergat.
Și-a ales un cal graur,
Cu șaua de aur,
Cu frâul de mătăasă
Cât vița de groasă.
În scări s-a ridicat,
Pe cal a-ncălecat
Și s-a dus la mărul rotat,
Unde-a auzit că-i bine de arat.
A arat, cât a arat,
Brazdă neagră a răsturnat,
Și prin brazd-a semănat,

Grâu mărunț și grâu de vară,
Deie Domnul să răsară,
Să răsară până-n sară!
La ureche clopoței
Păltinci și zurgălăi,
Trageți roata, măi flăcăi!
Hăi, hăi!
La luna, la săptămâna,
Își umplu cu aur mâna
Și s-a dus să vadă
De i-a dat Dumnezeu roadă.
Era grâul răsărit,
Era spicul aurit,
Era în pai ca trestia,
În spic ca vrabia,
În bob ca mazărea.
De călare s-a plecat
Trei spice-n mân-a luat
Și la jupâneasa gazdă
Pe masă i le-a aruncat.
– Măi, femeie, măi femeie
Grâul nostru o să cheie!
Taci bărbate, blestемate,
– Că meșterii nu-s departe!
Și s-a dus în târg la Brădațal
Și-a cumpărat 9 kile de fier
Și nouă de oțel.
Și s-a dus la Ilie țiganu,
Care bate bine cu ciocanu,
Cu ilău după cap
Cu kila din comanac,
Lung în mâni
Scurt în dește
Și ținea bine de clește.
Toca fier și le făcea

Secerile mărunțele
Cu mănunchi de viorele
Pentru fete ochișele!
Mai mânați, măi!
Hăi, hăi!
Și-a făcut una mai strâmbă,
Pentru o babă cârnă,
Care cu stânga secera,
Cu dreapta le lega,
Când făcea dintr-un ochi,
Șapte văi umplea de snopi!
Gazda s-a sculat
Într-o joi de dimineață,
Pe ochi negri s-a spălat,
La icoane s-a-nchinat
Și-a ales nouă iepe sure
De nouă ani sterpe.
Apoi grâul l-a cărat
L-a pus la treierat,
La marginea pământului,
Unde-i este drag voinicului.
Cu copita treiera,
Cu coada felezuia,
Cu dinții sacul ținea,
Cu urechile-n sac punea,
Nici căuș nu-i trebuia.
La ureche clopoței,
Ia mai mânați, măi!
Hăi, hăi!
Și-a încărcat
Nouă care mocănești,
Care n-ai văzut de când ești!
Și s-a dus la moară, la Ivănești.
Iar hoța cea de moară,
Când văzu atâtea cară

Încărcate cu povară,
A pus coada pe spinare
Și-o luă spre lunca mare!
Dar morarul, meșter bun,
Șade și bea tutun
C-o scăciță de tărăță
Tot striga: tu, tu, tu,
Și na, na, na!
Moara sta și se uita.
Și-a dat cioc-boc
Și-a adus-o la lăptoc
Și i-a dat un pumn în splină
Și mi-a pus-o pe făină!
Dar nu curgea făină
Ci aur și mărgăritari
Ca la dumneavoastră, boieri mari.
Înapoi când se-ntorceau
Roțile scârțâiau,
Boii mugeau,
Flăcăii chiuiiau,
Mare zgomot făceau!
Atunci mândra jupâneasă,
Auzind și ea din casă
Chiuitul flăcăilor,
Alergă din camară-n camară
Și din cui își alegeară
Câte-o sită părăsită
Să nu-i fie de ursită.
Atunci lelea Mădălina,
Cernea bine făina,
Făina o cernea,
Catrința i se rupea,
Moșul din spatele ei o cârpea
Și făina o cernea,
Colaci mândri că făcea,

Pe lopată îi puneă,
În cuptor îi arunca,
Apoi iute se cocea
Și-npoi pe laiță-i da.
Un colac mare rotat,
Pe roata morii măsurat!
Un colac mare frumos,
Ca și fața lui Hristos!
Și l-a rupt în două
Și ne-a dat și nouă!
Și l-a rupt în trei
Și i-a dat și lui Andrei!
Și l-a rupt în patru,
Și i-a dat și celui care
Stă pe vatră
Cu gura căscată!
Ia mai mânați, măi!
Hăi, hăi!
De urat am mai ura,
Căci mai știm câte ceva,
Dar ne ducem la cea casă
Că-i nevastă frumoasă,
Șade pe muchia cuptiorului
Roade scândura hornului,
Cu cânipa-n poloboc,
Fac șoarecii iarmaroc!
Șoarecul cel mai mare
Fuge cu chita-n spinare!
Șoarecii cei mici
Făceau ațe la opinci!
Mânați, măi!
Hăi, hăi!

*Satul Dumbrava, comuna Lespezi
Cules de Gheorghe Toma
de la Ioan Crețu, 75 ani*

Aho, aho, gazdă frumoasă,
 Boieri dumneavoastră!
 Bine v-am găsit la masă stând,
 Galbeni mâncând!
 Aste case mândre, frumoase,
 Cu ferestre din sticlă groase,
 Dar în mijlocul curții lor
 Este un brad mare rotat,
 Înspre răsărit aplecat.
 Dar la tulpina bradului
 Este un pat mare și lat
 Cu stâlpi de ucenicie,
 Cu dungile de sulfină
 Așternut pe el o rogojină.
 Dar pe el cin stă culcat,
 Dumneaei și dumnealui,
 Și doi fii logofeți
 Cu părul de-un aur creț,
 Să rog Domnul să nu-i pierzi,
 Că i-am pierdut odată
 Și am umblat o lume toată.
 La cap ții un gutâi,
 La perete un alt pom verde,
 Și la picioare un măr în floare.
 La urechi cu clopoței
 Ia mai trageți măi flăcăi!
                     Hăi, hăi!
 Într-o zi de dimineață
 Cu un plug cu doisprezece boi,
 Boi, boureni,
 În coadă cudălbenei,
 În frunte ținăței!

La urechi cu zurgălăi,
Ia mai trageți măi flăcăi!

Hăi, hăi!

S-a dus jupânul gazdă
Și-a arat dealul Ierusalimului,
Și valea Garalimului.

În lung și-n curzmeziș

Cât cu ochii a cuprins.

Și-a dat grâu mărunț

Cu arnăuț,

De-o dată Domnul s-a făcut

Cu spicul până-n pământ.

Și grâu de vară cu secară

Să dea Domnul să răsară

Pân la seară să se coacă,

Mândru și frumos

Cum îi fața lui Hristos!

La urechi cu zurgălăi,

Ia mai trageți măi flăcăi!

Hăi, hăi!

La luna la săptămâna,

S-a dus jupânul gazdă

Să-și vadă semănătura.

Și de trei ori lanul a înconjurat,

Trei spice în mână a apucat

Și-n palmă le-a frecat

Și la vrăbii le-a aruncat!

Și vrăbiile au fluierat

Că-i bun de treierat!

Și iarăși de trei ori lanul a-nconjurat,

Și trei spice în mână a apucat,

Și-n buzunar le-a pus,

Și la jupâneasă le-a dus.

Și pe ușă cum intra

Și-a lui gură așa striga:

– Măi, femeie, măi femeie!
Grâul nostru o să pieie!
– Taci bărbate, blestемate
Grâul nu s-o scutura!
Iar el de bucurie când auză,
La braț o luă pe fată și-o pupă.
De nu putea jupânița hodinea
De mazul cailor, de rosul buhailor.
Chiuitul flăcăilor!
La urechi cu clopoței,
Ia mai trageți, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

Și s-a dus jupânul gazdă
La târgul mic
Și n-a folosit nimic.
Și s-a dus în târgul mare
Și-a ales săcerătoare
Care-i place dumisale.
La urechi cu clopoței
Ia mai trageți, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

Dar o babă mai bătrână
Cu o seceră de sârmă,
Cu dreapta secera,
Cu stânga snopi lega.
Când mă uitai c-un ochi în vale,
Văzui valea plină de snopi!
Când mă uitai cu amîndoi,
Văzui valea plină de clăi!
Ia mai trageți, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

Și s-a mirat jupân gazdă,
Să facă aria în buricul pământului,
În jiliștea, vântului
Unde-i îndemână voinicului.

Și s-a dus în herghelie
Și-a luat nouă iepe suriepe,
De nouă ani sterpe,
Și le-a pus la fețuială,
Și i s-a părut că prea se sfarmă.
Și s-a dus în herghelie
Și-a adus 12 jugani, jugăniți
Cu potcoave potcoviți.
Și cu picioarele călca,
Cu nările vântura,
Cu dinții înțăpușa
Și saci gata arunca.
Și-au încărcat
Nouă care mocănești,
Și nouă moldovenești,
Și le-a dus la moară la Bârlești.
Dar hoața cea de moară
Când văzu atâtea cară
Încărcate cu povară,
Puse coada pe spinare
Și plecă în lunca mare.
Lunca mare frunză n-are,
Lunca mică, frunza pică!
Iar dumitale belită slincă,
Pune mâna pe-o opincă
Ca să nu-ți mai fie frică.
Iar morarul, meșter mare,
Mama cui îl are,
Căci de meșter ce era
Moara nu-l mai cunoștea.
Iar morărița a luat scăcița
Cu trei coji de mălai
Și striga ptru, ptru și na, na, na,
Vino moară de-i mânca.
Cu dreapta te-oi scărpinga,

Și cu stânga în coș ți-oi turna.
Și fugea din coș în teică,
Din teică-n piatră,
Din piatră în covată,
Curgea făină curată
De la Dumnezeu lăsată.
Și-o dus jupânul gazdă făina acasă
La jupâneasa găzduleasă,
Și jupânița găzduleasă,
A făcut un colăcel
Mândru și frumos
Și l-a pus în cuiul de sus.
Și l-a întors și l-a pus
În cuiul de jos,
Să-i fie plugarului de folos!
La urechi cu clopoței,
Ia mai trageți, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

De urat am mai ura
Căci tot mai știm câte ceva,
Dar avem un drum greu de făcut,
Căci noi la rai am umblat,
Și acolo cum am ajuns
Dumnezeu drumu în rai ne-a dat.
Copiii cei botezați în aur îmbrăcați,
Iar cei nebotezați,
Vai de ei și de ei!
Dar mai vai de cine i-a făcut.
Hulughită pe portiță,
Hulughita o zburat,
Peste mare s-a lăsat,
Apă-n gură n-a luat.
Hulughită pe portiță
Peste masă, peste casă,
Rămâi gazdă sănătoasă!

La anu și la mulți ani!
Ia mai trageți, măi flăcăi!
Hăi, hăi!

*Comuna Focuri
Cules de prof. Maria Ivan
de la Alexandru Ciobanu, 80 ani*

22

Ho, ho, hooo,
Plugari voinici,
Cu sumane și opinci,
Dați-vă lângă răsteie
Și strâgați la boi sî steie,
Sî urăm la astî casî
Nantî, luminatî,
Di Dumnezău binicuvântatî,
Domnu gazdî,
Găzduleasî,
Dați-vă lângă fereastî
Ș-ascultați urarea noastră.
La gura Sâretului,*
Pin postu Sânetrului,
S-o ivit, mări, ivit,
Un caic împoleit,
Tot în aur și argint,
Cu postav verdi-nvălit,
Cum n-am văzut di cân sunt!
Da-n caic cini iara?
Șade Soliman Hanga,
Cu slugili-alătura,
Cu cinzăci di ieniceri
Ci purtau la brâu hangeri,

Și în mâni cu iartagani,
Tragi hăisa, măi Ioani!
Hăăăi, hăăăi!
Ii vineu încet, încet,
Di la Dunuri-n Sâret,
Apili tot spintecând,
Malurili cercetând
Și de Vulcan întrebând,
Di Vulcanu ceal vestit
Și di turci nibiruit,
Di Șoimanu di Vulcan,
Dușmanu lu Soliman.
Cum vinea, mări, vinea,
Cu trii feti sî-ntâlnea,
Cu trii feti moldovenci,
Floriceli dunurenci,
Înălbindu-și pânzile,
Cântându-și dragustili,
Feti mândri, bălăioari,
Și di pânzi-nălbitoari.
– Buna zâua la trii feti,
Di nu sunteț voi șâreti,
Spunețî-ni voi cu drept,
Răsări-v-ar flori în piept,
Lucru vostru sî sporeascî,
Pânza sî vi sî-nălbeascî,
Cum îi coala di hârtie
Sî floarea di iasomie!
Iar di nu-ț spuni cu drept,
Ardî-v-ar doru în piept,
Lucru sî nu vă sporeascî,
Pânza sî nu sî-nălbeascî,
La soari sî-ngălbineascî
Sî la vânt sî putrizascî,
Spunețî-ni di Vulcan,

Dușmanu lu Soliman.
Sus pi dealuri, jos pi văi,
Fă o datî ceala măi!
Hăăăi, hăăăi!
Da fetili moldovenci,
Floriceli dunurenci,
Ce-auzea nu li plăcea,
Eli pânzâli strângea,
Și di mal sî diparta
Și din gurî cuvânta:
– Atuncea sî-l gășăț voi,
Cân ăț afla di la noi,
Uni-i Vulcan ceal vestit,
Haiducu nibiruit,
Șoimănelu di Vulcan,
Dușmanu lu Soliman.
Turcii sî posomorau
Și-nainti sî duceau,
Pân-n cali întâlnea
O sălcuți-nrămuratî,
Pisti-o fântâné culcatî,
Și sub salcie-o bătrânî
Cu trii caftani în mânî,
Di pietri izbindu-le,
Di sângei spălându-le.
Și sub salcie-on căpitan,
Șoiman mândru di Vulcan,
Sta la umbrî și dormea,
Nici o grijî nu-l bătea,
Cî la cap îl străjuia
Pandelaș, nu grec voinic,
Cu pistoali sub ilic
Și-n mânî cu iartagan,
Baga spaima în dușman.
Soliman s-apropia

Și di gurî-i cuvânta:
– Măi Pandeli, di vrai bani,
Sî nu-i poț mânca doi ani,
Dă-ni-l noauî pi Vulcan,
Șoimanu di căpitan,
Dă-ni-l pi Vulcan leagat
Și te-oi faci om bogat.
Grecu pi gânduri nu sta,
Turcu banii-i numara,
Cam optzăci di pungî îi da!
Da Pandeli ci făcea?
La Vulcan el sî ducea
Și cu brâu mi-l lega,
Cu brâu verdi, di matasî,
Și cu țăsătura deasî,
În cruciș cî mi-l leaga
Și la turci îl dăruia,
Dupa cum le-o fost vorba.
Pisti dealuri, pisti văi,
Încă-o datî ceala măi!
Hăăăi, hăăăi!
Sub malu ceal rădicat
Sta Vulcanu răsturnat,
Ca stejaru cel frumos
În păduri căzut jos;
Și-mprejuru-i, adunați,
Șădeu turcii înarmați,
Și cu toți sî sfătuia
Cam ci moarti i-ar afla.
Da Pandeli asculta
Și din gurî cuvânta:
– La cea moarî părăsătî,
Di stăpânu meu clăditî,
Esti-o piatrî di râșnit,
Cum n-am văzut di cân sînt,

Șî-i bunî di aninat
Di un gât di ginovat.
Turcii pi gânduri nu sta,
Pi Vulcan cî mi-l ducea
Șî di piatrî mi-l lega
Șî-n Siret mi-l arunca;
Apili sî dischideau
Șî pi loc sî închideau,
Cum sî-nchidi pe-on mormânt
Gura negrului pământ.
Dar Vulcanu ci făcea?
Cu dântî brâu-l rodea,
Mâna dreapt-o sloboza
Șî pi stânga tot așa,
Di cheatra morii scapa,
Din chicioari înota
Șî deasupra el ișa.
Iatî, mări, cî de-odatî
Auzî un glas di fatâ:
– Voiniceli, țân-ti bini,
Cî eu vin, alerg la tini;
Copilița sprinteioarî
Sări într-o luntrișoarî
Șî cu mânili vâslea,
Pe Vulcan de mi-l scăpa.
El înapoi se-ntorcea,
Pe maică-sa o căta
Șî-ndată o întâlnea,
Șî maică-sa-i cuvânta:
– Spuni, mamî, ca sî știu,
Di ești mort ori di ești viu,
Di ești viu sî ti hrănesc,
Di ești mort sî ti bocesc,
Drumu sî țî-l prigătesc.
– Nu sunt mort, dar nici nu-s viu,

Numa sufletu mi-l Țiu,
Nu sunt mort, nu ma boci,
Drumu nu mi-l prigăti,
Haini tu sî-mi pregătești
Tot de cele calicești.
El în zdrențe se-mbrăca,
Crâșmile li cerceta,
Pânî di Pandeles da;
Vânzătoriu chefuia
Cu mulți greci alătura,
Lăudându-și faptili,
Băuându-și păcatili.
Sus pi dealuri, gios pi văi,
Înc-o datî măi flăcăi!
Hăăăi, hăăăi!
El la Pandeles pleca
Și din gură-i cuvânta:
– Căpitani Pandelaș,
Văd cî ești om bogătaș,
Dă-mi și mie o lăascaie,
Că foamea cumplit mă taie
Și la pământ mă îndoiaie.
– Măi străini, măi sărace,
De ți-i foame, n-am ce-ți face,
Ia apropie-te-ncoace,
Greu mă simt eu înșelat
Di banii care i-am dat
Pe-aist paloș oțelit
Cu mâneru-mpoleit.
– Dă-l încoaci, fătule meu,
Ca sî-l cercetez și eu
Și sî-ț spun adivărat,
Dac-ai fost tu înșalat
Di câți bani pi el ai dat.
Grecu bat, palușu-i da,

Iar Vulcan, cum îl lua,
Ochii-n sânghi-și încrunta
Și din gurî cuvânta:
– Nu ti țâi tu înșalat
Di banii cari i-ai dat,
Da ti țâi tu înșalat
Într-a cui mânî l-ai dat.
Bini vorba nu sfârșea
Și cu palușu-l izbea,
Capu grecului tăia,
Dreaptî legi sî făcea.
Sus pi dealuri, gios pi văi,
Opriți plugu, măi flăcăi!
Ahooh!

---

* *Baladă urată*

*Comuna Horlești
Cules de Ion H. Ciubotaru
de la Petru Gh. Diac, 88 ani*

23

Frunză verdi di mărari,
Bună sara gospodari!
Am venit la dumneavoastrî
Cu urari la fereastrî,
Scoalî-ti puțin din pat,
Tragi lampa, fă-o mari
Și vezi cum arî plugarii,
Și sî ti-apropii di noi,
Sî vez plugul tras di boi,
Vă urăm, vă vesălim,
Sî vă facim chefu plin!

Plug bătrân cu patru boi
S-a oprit și pi la voi!
Roata măi,
Hăi, hăi!
Noi suntem din Făgăraș
De-a lui Dragoș vechi ostaș.
Plugari vechi din Câmpulung
O pornit boii la plug!
Din tăt satu câti-un bou
Sî arăm di anu nou!
Suntem urmaș a lui Dragoș
Ci stă în mâni c-un paloș,
Cel viteaz și mândru
Ci-o scăpat țara di zâmburu.
El cu ghioaga și cu vorba
O întemeiat Moldova.
De la daci, di la romani
Urat di atâția ani!
Noi și alți li păstrăm
Datinili și urăm!
Di la Trăian împăratu
Di când s-o făcut satu,
De-atunci o rămas urătura.
Di sute di ani di zâli,
Urăm di Sfântu Vasîli,
Și urăm cu bucurie,
Pân-la anu cini, știi,
Cini știi și găcești,
Pân-la anu di trăiești!
Mânați măi,
Hăi, hăi!
Din bunici, din străbunici,
Am tot arat pi-aici.
Am arat, am sămănat,
Din bunici am apucat.

Când eram mai mititel,
Mă lua tata cu el,
Plugul de îl învărteam
Și cu boi pi câmp dormeam.
Era cald și iarba mari,
Vini mama cu mâncari!
Zorile când răsăreau,
Gata plugu îl aveam.
Eu purtam boii la jug,
El bătea peni la plug,
Ci așa era pi-atunci,
Cu peni și cu butuci,
Cu grindeiuri di nuieli,
Mânați măi!
Hăi, hăi!
Când era tata flăcău,
Nu era în sat cucoani,
Nici pi sus airoplani!
Nu mai era fudulii,
Nici fimei cu pălării,
Nu sî pomine pin sat,
Sî vezi v-un copac uscat.
Puneau șasî boi la plug
Și purtau sumanu lung.
Oili erau frumoasî,
Lumea era sănătoasî,
Erau flăcăi de 30 de ani,
Nu ca azi niște motani,
Aveau sumanu di nițî
Și pe spati cu gărdițî.
Cân era vo sărbătoari
Avea fața ca o floari.
Și la horî măi bădiți
Vinea fata cu catrinți.
Cu codițâli-mplititi,

Nu mergeau ca azi zbârliti,
Și încinsî cu brâu lat,
Storceaua zama din băiat!
Roata mari și-un călcăi,
Mai strigați odatî mări!
Hăi, hăi!
Di urat am mai ura
Dar ni-i cî om însăra
Și nu suntem di ici colea.
Suntem di la Dorohoi
S-o gătat fânu la boi
Și îi mult di când urăm
Și di când cu plugu umblăm!
Da mai avem într-un sat
La o casă di urat,
Că acolo esti o fată
Și rămâni supăratî
Dacă o lăsăm uitatî.
Nu vrem sî vă supărăm
Nici ca sî vă deranjăm.
Vă dorim mulți ani și bini
Pîn la anu cari vini.
La ureche clopițai,
Mai sunați din zurgălăi
Și opriți plugul, măi flăcăi!
Hăi, hăi!

*Satul Iugani
Comuna Mircești
Cules de Dominica Diac
de la Valentin Dinu*

Ahooo, ahooo,
Bună sara, gospodari!
Sara lui Sfântu Vasile
Să v-aducă numai bine!
Sara bine n-a-nsarat,
Noi cu plugul am plecat,
C-aşa-i de la Dumnezeu lasat,
Să umblăm din casă-n casă,
Să ducem veste frumoasă.
S-o sculat mai an
Bădica Traian,
Din pat s-o sculat,
Pe ochi negri s-o spălat,
Părul și l-o pieptănat,
La icoane s-o-nchinat,
Lui Dumnezeu s-o rugat;
Apoi la grajd o plecat
Grajd de aur o descuiat,
Și-a ales un cal pintenat,
Cu numele Graur,
Cu șaua de aur,
Cu frâul de mătășă
Împletit în șasă,
Cu coama poleită,
Cu coada împletită,
Cu cioltar până-n pământ,
Cum n-am văzut de când sînt.
Traian la cerdac l-a alăturat,
Pe cal a încălecat,
În scări s-a ridicat
Peste câmpuri s-a uitat
Să caute loc de arat.
Și s-a dus la mărul rotat,

La câmpul curat,
Unde-a auzit că-i bine de arat.
Și-a adus douăsprezece pluguri, plugurele,
De-ți era mai mare dragul
Să ari cu ele.
Boii dinainte
Cu unghiile cositorite,
Cei de la roate
Cu coarnele împreunate,
Doi voinici îi mânau,
Alți doi la plug se rânduiau
Pe Traian îl mulțameau.
Și-au arat cât au arat,
Brazdă neagr-au răsturnat
Și prin brazde-au semănat
Grâu mărunț și grâu de vară,
Deie Domnul să răsară,
Să răsară până-n sară,
Până mâne să se facă pâne!
Grâu mașcat și grâu mărunț
O dat Domnul, s-o făcut,
La ureche clopoței,
La picioare zurgălăi,
Trageți roata, măi flăcăi!
Hăăi, hăăi!
La luna, la săptămâna
Traian își umplu cu aur mâna
Și se duse să-și vadă sămănătura.
Și se duse ca să vadă,
De i-a dat Dumnezeu roadă,
De e lanul înverzit
Și de-i spicu aurit.
Grâul de departe înverzea
Și de-aproape aurea,
Era în pai ca trestia

Și în spic ca vrabia,
În boabe ca mazărea!
Traian de calare s-a plecat,
Trei spice-n mână a luat,
Acasă s-a înturnat
Jupânesei pe masă
I le-a aruncat.
Cân-o pus schicili pi masî,
S-o luminat în casî
Ca di la o ste frumoasî,
S-o luminat frumos,
Ca di la fața lui Isus Cristos!
Traian așa o cuvântat:
– Măi femeie, măi femeie,
Grâul nostru o să cheie!
– Taci din gură, măi bărbate,
Că meșterii nu-s departe.
Mergi la Ilie, țiganu,
Care bate bine cu ciocanu,
Cu ciocanu ciocănește
Și cu pila zimțuiește
Secerele pregătește!
Și fă seceri, secerile,
Mai mari și mai mărunțele,
Cu mănunchi de viorele,
Cu dinții de floricele
Pentru nepoți și nepoțele,
Pentru fete frumușele
Și neveste ochișele
Ce se știu pleca de șele!
La ogor i-o dus
Și la săcerat i-o pus;
Uni o-nceput cu partea din sus,
C-așa Dumnezeu o spus,
Alți o-nceput cu partea din gios,

C-aşa o vrut Domnul Cristos,
Să vă fie gospodari de folos.
Ia mai mânați măi,
Hăăi, hăăi!
Și-a făcut și o secere strâmbă,
Pentru o babă cârnă, bocârnă,
Cu dinții de lână,
Mai scurtă de-o mână,
Cu coatele întoarsă
Cu picioarele hondroboasă,
Baba cu dreapta apuca,
Cu stânga tăia,
Cu picioarele snochii-i lega,
În clăi îi arunca!
Când închidea baba dintr-un ochi,
Șapte văi umplea de snochi,
Când îi închidea pe-amândoi,
Împlea văile de clăi,
Aria de hodobăi!
Traian mult se bucura
Apoi grâul îl căra
La marginea pământului
În bătaia vântului,
Unde i-i drag voinicului!
Aici aria făcea,
Stoguri mândre ridica,
Apoi iar se înturna
Și din grajd că mai scotea
Nouă iepe, suruiepe,
De câte nouăzeci și nouă de ani sterpe!
Câte nouă le-o legat
Și le-o pus la treierat,
Împregiuru parului
Deasupra fațarului!
Iepile cu copitele treierau,

Cu cozile felezuiau,
Cu nările vânturau,
Cu dinții sacii țâneau
Cu urechile în saci puneau!
Di vă place, măi flăcăi,
Înc-o dată strigați hăi
Și sunați din zurgălăi
Sî răsunî pisti văi,
Hăăi, hăăi!
Și-o încărcat Traian
Nouă cară mocănești
Și nouă brașovenești,
O încărcat nouă cară
Cu povară,
Cu povară-mpovărate,
Cu lanțuri de fier legate,
Și s-a dus la moara lui Fărțade,
Unde macină șapte sate,
La morișca cu ferești
Unde n-ai fost de când ești!
Da și hoața cea de moară,
Când văzu atâtea cară
Încărcate cu povară,
Cu povară-mpovărate,
Cu lanțuri de fier legate,
Puse coada pe spinare
Și-o luă pe Siret la vale,
În cea luncă de scăpare.
Iar morarul, meșter bun,
Văzu moara prin cătun,
Își luă un cojoc mișos,
Întors pe dos,
Și-o scăciță cu crupe de hrișcă
Și tot striga după morișcă:
– Na, na, na, morișca mea!

Moara sta și se uita,
Moraru c-o funie-o lega
Și-napoi o aducea.
Și-o început: cioc – boc,
Pân-o pus moara la loc,
O așazat-o pe lăptoc,
Și i-o mai dat una-n șele
Și o pus-o pe măsele
Și i-o mai dat una-n splină
Și o pus-o pe făină.
Dar nu curgea făină,
Curgea aur și mărgăritari
Ca pe la curțile dumneavoastră,
Boieri mari!
Traian mult se bucura,
Zeciuiala morii da,
Apoi carele-ncărca
Și-napoi că se-nturna.
Carele scârțâiau,
Boii mugeau
Feciorii din bice pocneau
Mare hărmălaie făceau!
Mânați măi,
Hăăi, hăăi!
Dar și mândra jupâneasă
Auzind tocmai din casă
Scârțâitul roților
Și pocnetul bicelor,
Căută prin cea camară
Și găsi o sătă rară,
De nagară,
Dar o azvârli pe uș-afară,
Că pâinea ei nu-i de ocară.
Și căută o sătă deasă,
De mătasă,

De la cei bătrâni rămasă,
Și cernu făin-aleasă.
Apoi colaci împletea,
Pe lopată îi punea,
În cuptor îi arunca
Și afară îi scotea
Pe masă îi așaza.
Când îi punea pe masă,
Se lumina în casă!
Și-a mai făcut
Jupâneasa găzduleasă
Un colac mare, rotat,
Pe roata morii măsurat
Și cuptioru s-o speriat!
Un colac mare, frumos,
Ca fața lui Isus Hristos!
Din cuptior l-o scos
Și l-o pus în cuiul cel de jos
Să ne fie nouă, plugarilor,
De folos!
L-o rupt în două,
Ne-o dat și nouă,
L-o rupt în trei
I-o dat și lui Andrei,
L-o rupt în patru
Și-o dat la tăt satu,
C-așa-i în noaptea asta
Când se umblă cu uratu!
Mânați măi,
Hăăi, hăăi!
De urat am mai ura,
Că mai știm câte ceva
Dar ni-i că vom însara
Pi la curțile dumneavoastră,
Diparte di casa noastră.

Pi la aceste curți înalte,
Tot în aur fericate,
Cu lanțuri de-argint legate,
Nu ca bordeiele noastre,
Celi geoași, mititeli,
Cu ferestriți-n podele,
Ca să ni uităm la stele;
Cu ușorii di cireș,
Cu grindari di măceș,
Cu ferestriți în cruce
Și amnari dintr-on lemn dulce,
Nu ti-nduri a ti mai duci!
Cî-s cu humî humuite,
Cu nagar-acupiriti,
Cu busuioc streșânate,
La mulți ani cu sanatați!
Puneți mâna pe răsteie
Și strâgați la boi să steie!
An mănos, noroc la plug,
Sănătate și belșug!
Ahooh!

*Satul Izvoarele
Comuna Răchiteni
Cules de Ion H. Ciubotaru
de la Luca D. Vătășel, 90 ani*

25

Anul Nou, Sfântul Vasile,
Să vă fie gospodari de bine!
Dar lipiți-vă lângă perdele,
S-ascultați vorbele mele!
Că de când s-a înserat,

Mulți boieri am deșteptat!
Lui Irod împărat
De știre i-am dat!
S-a sculat jupânul gazdă,
Pe ochi s-a spălat,
La icoană s-a închinat,
Biciul din cui l-a luat,
La argat a strigat,
Să-i scoată un cal negru, călit!
Atunci el în scări s-a urcat,
Pe cal s-a aruncat,
Și la câmp a alergat
Ca s-aleagă un loc curat
De arat și semănat!
Apoi a arat văile,
Fînețile, dealurile!
Brazdă neagră a răsturnat,
Și pe brazdă a semănat,
Grâu de vară și secară
Până-n seară să răsară!
La lună și-o săptămână,
A plecat jupânul ca să vadă
Dacă grâul e copt.
Dar grâul de copt ce era,
Pe jos cădea,
Păsările-l mânca!
Atunci lanul de trei ori l-a înconjurat,
De călare s-aplecat
Și trei spice a apucat,
La jupâneasă-n grabă a alergat.
– Măi nevestă, măi femeie,
Grâul nostru o să pieie!
– Taci bărbate, blestемate,
Nu băga în seamă toate,
Că Dumnezeu îi mare

Și ne-a dat roade!
Du-te repede la Ilie țiganul,
Care bate cuie cu ciocanul,
Ca să facă seceri mari
Pentru secerători tari!
Să facă și mai mărunțele,
Pentru fete tinerele!
Dar să fie cu mănunchi de nuiete,
Ca să secere cu ele!
A adus nouă iepe,
De nouă ani sterpe,
Care cu picioarele treierau,
Cu nările vânturau,
Și cu dinții înțeпоșau!
După ce-a încărcat
Douăsprezece care mocănești,
Și douăsprezece moldovenești,
A plecat înspre moară la Ivănești!
Carele scârțiau,
Boii mugeau de greu ce era!
Iar hoța de moară
Când a văzut atâtea care
Încărcate cu povară,
A pus coada la spinare
Și-a luat-o spre lunca mare!
Lunca-i mare, frunze n-are,
Lunca-i mică, frunza-i pică,
Săi Ilincă și-o ridică!
Iar morarul, meșter mare,
Fir-ar mama cui îl are,
O ia de dârlog,
Și-o trânti tot pe loc.
O apucă de codiță,
O izbește-n pârpalită,
Și-i mai trage una-n șele,

Și-o așază pe măsele!
Îi mai dă și una-n splină
Și-o așază pe făină!
Apoi nu curgea făină,
Ci aur și mărgăritare!
Pe la casele dumneavoastră,
Cinstiți gospodari,
De urat om mai ura,
Dar ni-i frică c-o-nsera,
Pe la casele dumneavoastră,
Înalte și frumoase,
Cu var văruiete
Cu brâiele încrestite!
Mai bine să înserez
Pe la bordeele voastre,
Cele cu paie acoperite,
Cu ușa de răgoz,
Când pui mâna cade jos!
Cu fereastră de urzică,
Bate vântul și ne-o strică:
Hopurele, hopurele,
La mulți ani cu floricele!
Hopurate, hopurate,
La mulți ani cu sănătate!

*Comuna Lețcani
Cules de Ilie Calopăreanu
de la Neculai Borș, 62 ani*

26

Bunî vreme logofeti,
Ci mai spui tu, măi băietii?
Foarte bine, măi stăpâni,
C-o venit seara lu Sfântu Vasâli!

Am vinit sî vă urăm
Și vă cercetăm!
A cui îs curțile astea
Mari și minunate,
Cu zăbreaua la o parti?
La zăbreaua curților
Este un pat mari, rotat,
Da pi el cini-i culcat?
Doamna și cu domnu!
La păreti un pom verdi,
La căpătăi un gutăi,
Ia mai mânați măi,
Hăi, hăi!

*Comuna Mircești
Cules de Dominica Diac
de la Benone Ciobanu*

27

Aho, aho,
Cu seara lui Sfântu Vasile,
Să vă fie, gospodari,
Numai de bine!
Sara, sara ca-n serat
Noi cu plugul ne-am luat!
C-așa-i datina prin sat.
Sus în deal la crâșma Stanei,*
Unde-și beau drumeții banii
Și haiducii gologanii,
Stă Gruia și bea vin rece*
Și cu lăutarii petrece!
Mama lui de veste-a prins
Și la el aleargă-ntins.

– Gruie, Gruie, fătul meu,
Ieri cu turcii te-ai luptat,
Azi în crâșmă ai intrat!
Nu e timp de chefuit,
Ci e timp de plugărit!
Gruia cum auziră,
Repede crâșma părăsiră.
Și la târg că porniră.
Dare calul lui pe doi boi
Și ieși la plug cu șase boi.
Numai sabia că-și lăsa
Și porni din târg acasă:
Uite mamă, boi pe-ales!
Dar la plug cu care ies?
Mânați măi,
    Hăi, hăi!
Ți-am găsit tovărășiță,
Surioara ta Vochița,
Și mergi colo-n margine de sat!
– Frățioare, frățioare,
Scoate boii din brazdă afară,
Să mergem că e seară,
Că vine un nor de ploaie!
– Soro hăi, copilă ești
Nu e nor ce zărești!
Dar nici vorba nu isprăviră
Iaca turcii și sosiră!
Câtă iarbă e pe șes,
Câtă frunză-n codru des,
– Măi plugar, te-aș întreba
N-ai văzut tu, pe Gruia undeva?
L-am văzut că s-a dus
Ca un zmeu cu capul sus,
Sus în deal, la crâșma Stanei,
Unde-și beau drumetii banii

Și haiducii gologanii,
Stă Gruia și bea vin rece
Și cu lăutari petrece!
Dar turcii cum auziră,
Într-acolo o porniră,
Iar un turculeț mai mic de stat
Și bun de sfat,
Gras în ceafă, a strigat:
Stați fraților, unde fugiți?
Acesta-i Gruia cel voinic!
Puneți mâna și-l legați
În trei frânghii de mătase
Împletite-n cinci și șase!
Busuioc într-o grădină
Răsădit de-o gospodină!
Busuioc verde pe masă
Rămâi gazdă sănătoasă!
La anu și la mulți ani!
Mânați, mări!
Hăi, hăi!

---

* *Baladă urată*

*Comuna Mironeasa
Cules de Mihai Corduneanu
de la Gavril Iovu*

28

Aho, aho,
Sara Sfântului Vasile!
La mulți ani, boieri, cu bine!
Dar și nouă cu folos
Că suntem plugari pe jos.
De când sara a-nsarat

Plugușor ca al nostru nu v-a urat!
Ia, să vă ure și Văideanu,
Că Dumnezeu știe pân-la anu!
Badea Văideanu când v-a ura,
Munții s-or cutremura,
Apele s-or tulbura!
Stăpâne, stăpâne,
Gătiți-vă de rachiu și de pâine
C-asta-i sara lui Sfântu Vasile!
De la deal ziuă se face,
Dar nici noi nu vă dăm pace.
De la deal s-o luminat
Și noi mai avem de urat.
Da, dormiți, da, hodiniți,
Și din pahare cinstiți,
Și de-afară nu gândiți
Că-s plugarii necăjiți
Și boii cam flămânzi?
Boii cei cornaci
Ne țin 550 de franci,
Cei butași, 260 de franci,
Cei de la roate,
I-am furat ieri-noapte
Și stăm cu grija-n spate.
Sus o-nseninat,
Jos s-o luminat,
Boii i-am înjugat,
Plugușoru l-am înturnat.
Și-am pornit la arat
La cuconu Hristache
Tuma de ceia parte.
Boii trăgeau
Cârceiele se rupeau
Și cuconului Hristache,
Doamne, bine îi părea!

Și-am arat, fălci trei,
Prăjini cinci,
Și-am luat trei irmilici.
Și-am cumpărat la plugari opinci,
Iar la fete mărele
C-am jucat cu ele.
Și ne-a rămas un leu și opt
Și de ciudă, l-am băut tot.
Și-am zâs de trei ori
Chiu și vai și iar vai,
Și-am pornit pe drum la rai.
Iar în rai când am ajuns,
De departe porțile s-au deschis.
În rai ce să văd?
Soarele ardea,
Merele se cocea,
Vântul bătea,
Merele pe jos cădea!
Și eu un băiat doros,
Am luat un măr de jos.
Și m-o zărit un drac de țigan
Și m-o fugărit un an.
Dar eu trăisem în rai
C-o fată de crai
Și-am umblat din fund în fund
De-am găsit frunză de dud.
Și-am găsit și de căpșună
Să mă crezi că nu-i minciună!
De la rai până la iad
Nu era mult, numai un gard,
Și acela era spart!
În iad ce să văd?
Văd femeia fermecătoare
Purta pe dracul călare,
Iar voinicul satului

Era talpa iadului!
Am ura, am mai ura,
Dar ni-i c-om însara
Pe la curțile dumneavoastră,
Departate de casele noastre.
Cele cu var văruite
Și cu șindrilă acoperite.
Dar mai bine a-nsărăm,
Pe la bordeiele noastre,
Cele cu balegă de vacă lichite
Și cu căcărează de vrabie acoperite!
Și cu ușa de răgoz
Când pui mâna, o dai jos.
Căci nu suntem de pe ici,
De pe colea,
Suntem de la Pipirig
Unde iarna-i tare frig!
Și n-avem nici mantale,
Nici sumane!
Am avut unul cu opinci din porc,
S-o-mbătat și le-o pus pe foc.
Și mi-o rămas și mie un cojocel
Da era rupt de tot.
Dinspre lună, avea borta bună,
Dinspre stele, multe mărunțele
Dinspre țara ungurească
Nici dracul n-are ață
Să-l cârchească!
Busuioc mândru pe masă,
Rămâi gazdă sănătoasă!
Mânați măi,
Hăi, hăi!

*Comuna Miroslovești
Cules de Vasile Bodoașcă
de la Manolache Bodoașcă, 77 ani*

Foaie verde de mărari
Bună seara gospodari,
Da dormiți, da nu dormiți,
Ia sculați și vă treziți!
Văd că bine hodiniți!
Da de plugarii lui Sf. Vasile
Nimeni nu vă gândiți,
Că afară s-a înseninat
Și pământul s-a dezghețat.
Cum e bine de arat,
Noi cu plugul am plecat
Pe la curțile d-voastră,
Cele-nalte și sprâncenate,
Cu lanțuri din fier legate.
Departe de bordeiele noastre
Care-s mititele,
Cu ferestrele-n podele,
Ca să ne uităm în ele.
Vedem cloșca-n pod prin ele.
Pe la ușă cu rogoz,
Bate vântul și-o dă jos,
Dar când am ajuns
La fereastra d-voastră,
Plugul nostru zbârnâie-n brazdă.
Pe fereastră ne-am uitat,
Văzui domnul deșteptat.
Stă de scaun răzimat.
Scoală dalbă jupâneasă,
Cu trei pahare pe masă,
Cu trei flori acoperite,
Iar deasupra pe pahar
Un luceafăr luminos,

De la răsărit în jos.
Luceafărul luminează
Și din cameră varsă raze.
Și-apoi am plecat la arat,
La câmpul durat,
La mărul rotat,
Unde brazdă neagră am răsturnat.
Și prin brazde am semănat,
Grâu mărunț și grâu de vară
Să dea Domnul să răsară,
Să răsară până-n seară.
Grâu mărunț cu arnăuț
O dat Domnul s-o făcut
Cu spicul pân-la pământ.
Jupânul gazdă ,
Dimineață s-a sculat,
Pe cal negru a-ncălecat
Și către grâu a pornit
Să vadă de-i răsărit.
Iar grăul, tare frumos,
De departe înverzea,
De-aproape-ngălbenea,
Și spicul jos cădea.
Era-n pai ca trestia,
În spic ca vrabia.
De călare s-a plecat,
Două spice de grâu a luat,
În palme le-a frecat
Și în vânt le-a vânturat.
Păsări mici s-au adunat,
Care de care mai frumoase
Și cu penele lucioase.
Numai un fir l-a păstrat,
În năframă l-a legat.
Și s-a dus acasă

Și l-a pus pe masă
La jupâneasa găzduleasă.
Iar când a pus firul pe masă
S-a luminat în casă
Ca de la o stea frumoasă!
Cu nevasta el vorbea
– Ce-om face, măi nevestă,
Să vedem pâinea acasă?
– Om strânge fine și vecine
Și câteva babe bătrâne
Care știu rostul la pâine.
Om strânge nepoate și nepoțele
Și-o merge treaba strună cu ele.
Și pe toți i-au strâns,
Și pe toți i-au dus
În capul pământului,
La răcoarea vântului
Unde-i drag voinicului munci
Și leneșului adormi.
Iar când au împănat la secerat,
Secerile nu s-au ajuns.
Ș-au plecat jupânul gazdă-n sus,
La târg la Roșiori,
Să facă seceri la secerători.
Și-a apucat pe ulița mare,
Și n-a văzut nimica-n zare.
Și-a apucat pe ulița din deal,
Și dete peste un țigan.
Și-a cotit-o pe ulița muntenească,
La o dugheană românească
Iar în ea un ierar mare
Cu sumanul în spinare,
Și cu-n cojocel din piele de câine
De când era tătucu mire.
Lucra ier, lucra oțel,

Cu ciocanul ciocănea,
Cu pila pilea,
Secerile că le făcea.
Iar domnul jupân gazdă le ia,
Și către lan a pornit.
Și-acum secerile au ajuns,
Și la treabă am pornit.
Unii spunea s-o ia din sus,
C-așa Dumnezeu le-a spus.
Iar alții din partea de jos,
C-așa a spus domnul Hristos.
Numai ce-a strigat și-o babă, bătrână,
Hai, să-ncepem mână de la mână
Și să facem treabă bună!
Și lanul l-am împănat,
De către sat.
Cei tineri înainte mergeau,
Grăbeau și secerau
Și prin lan înaintau,
Iar baba fosăia,
Cu moșneagu-alături.
Înapoi din urmă lega
Și snopii la arie-i căra.
Iar domnul, jupânul gazdă,
Făcu aria-n capul pământului,
În răcoarea vîntului,
Unde-i drag voinicului a munci
Și leneșului adormi.
Și-n dată se ducea,
Gard de piatră descuia
Și de-acolo că scotea
Nouă iepe suriepe,
De nouă ani sterpe,
Cu copita despicață,
Cu sârmă verde legată.

La câmp le-a dus
Și la arie le-a pus
La fața fățarului
În jurul parului.
Iepele mereu fugea,
Grâul că se treiera.
Jupânul gazdă lua în poala mântălii
Și turna-n chilna hărăbălii,
Iar alții-n poala sumanului.
Și turna în chilna carului.
După ce-a terminat de vînturat,
Sacii la gură au legat.
Au stat și-au cugetat,
Unde să meargă la măcinat.
La moară la Alhonesti?
Aștepți până-nbătrânești.
C-acolo am măcinat eu.
Tare bine m-am înțeleș
Cu morărița mai ales.
Și s-a turnat în coș,
Grâu foarte frumos.
Și să vezi minune,
Că din piscoane nu curgea făină,
Curgea aur și mărgăritari,
Ca și-n curțile voastre boieri mari!
Și-a plecat spre gazdă,
Jupânița găzduleasă,
Boii răgând,
Carele scârțâind,
Flăcăii hăulind.
Iar jupâneasa gazdă
Auzea tocmai din casă
Chiotul haidăilor
Și scârțâitul carelor.
Și se umple de mirare

Văzând așa alai mare
Și alergă îndată
La sită și covată
Și cernea, măre, cernea,
Apoi pâine plămădea
Și făcea un colac frumos
Ca și fața lui Hristos.
Colac mare și rotat,
De piatra morii măsurat!
L-a rupt în două
Și ni le-a dat nouă.
Și noi le-am rupt în cinci.
Și-am dat și la calici
Care stau cu limba-n gură
Și nu știu nici o urătură.
De urat am mai ura,
Dar ne temem c-a-nsera
Pe la aceste curți înalte,
La uși cu aur ferecate,
Departate de bordeile noastre,
Care-s mititele,
Cu ferestrele-n podele
Ca să ne uităm la stele.
Câte hopuri hopurile,
La mulți ani cu viorele.
Câte hopuri hopurate,
La mulți ani cu sănătate!
Busuioc verde pe masă
Rămâi gazdă sănătoasă!

*Satul Pocreaca
Comuna Schitu Duca
Cules de prof. Mihai Gavriluță
de la Constantin Nistor, 65 ani*

Aho, aho, aho!
 Plugușor cu patru boi,
 Cum se ară pe la noi,
 Și prin luncă și zăvoi,
 Și pe coastă și pe șes,
 Să se facă grâul des.
 Și pe dealuri și pe vale,
 Să se facă grâul mare!
 La urechi cu clopoței
 Dați-i gură măi flăcăi!

Hăi! Hăi!

Aho, aho aho,
 Copii și frați,
 Stați puțin și nu mânați.
 Pe lângă boi v-alăturați
 Și cuvântul mi-ascultați!
 Dați-vă lângă fereastră
 Și-ascultați urarea noastră!
 Măine anul se-nnoiește,
 Plugușorul se pornește,
 Și începe a ura
 Pe la case-a colinda!
 Iarna-i grea, omățul mare,
 Semne bune anul are,
 Semne bune de belșug
 De sub brazda de sub plug!
 Doamne binecuvântează
 Casa care ne-o urează!
 Plugușor cu patru boi,
 Plugușor mânat de noi!
 La urechi cu clopoței
 Pe spinare stânjenei!

Și-ncă o dată, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

Căci s-a sculat mai an,

Bădica Traian,

Și-an încălecat

Pe un cal mare, învățat!

Cu numele de Graur,

Cu șaua de aur,

Cu frâu de mătase,

Cât vița de grosă!

Și-n scări s-a aruncat,

Și pe cal a încălecat,

Peste câmpuri s-a uitat

Să aleagă un loc curat

De arat și semănat!

Și s-a apucat într-o joi,

C-un plug cu doisprezece boi!

Boi - boureni

În frunte cu dălbeni,

Pe la coarne țintăței!

Pe spinare stînjenei,

Și-n trup de sute de mii de lei!

Dați-i gură, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

S-a apucat lunile,

Și-a arat clinile,

S-a apucat martile,

Și-a arat fânașile,

S-a apucat joile,

Și-a arat văile!

Toată ziua a arat,

Brazdă neagră au răsunat,

Și prin brazdă au semănat

Grâu mărunț cu arnăut

Deie Domnul s-a făcut!

Grâu mărunț și grâu de vară
Deie Domnușl să răsără
Până-n sara!

La urechi cu clopoței
Dați-i gură măi flăcăi!

Hăi, hăi!

La luna la săptămâna,
Își umplu cu aur mâna,
Și se duse ca să vadă,
De i-a dat Domnul roadă!

De e spicul aurit
Și e paiul îngălbenit!

Era-n spic ca vrabia,
Și-n pai ca trestia!

Lanul de trei ori înconjura,
Trei spice în mână lua,
Și-apoi că le freca,
Și la vrăbii le arunca.

Vrăbiile cum au mâncat
Toate pe loc au strigat
Cum e mai bun de secerat!

La urechi cu clopoței
Și-ncă o dată, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

Traian iute s-a întors,
Și pe loc din grajd a scos,
Un alt cal mai năzdrăvan,
Cum îi place lui Traian.

Negru ca corbu,

Iute ca focul,

De nu-l prindea locul!

Cu potcoave de argint,
Ce sunt spornice la fugit.

Și pe el a-ncălecat,

Spre Tighina a apucat!

La urechi cu clopoței
Și-ncă o dată, măi flăcăi!
Hăi, hăi!
S-a dus pe ulița mică,
Dar n-a găsit nimic,
Apoi pe ulița mare
Și-a găsit o gură de caldare.
Cu ea la Ilie țiganul,
Care știe bate cu ciocanul.
Și-a făcut săceri mici și mărunțele
Cu mănunchi de viorele
Pentru fete tinerele
Și neveste frumoșele,
Și să facă treabă cu ele!
Și-a strâns fine și vecine
Și vreo trei babe bătrâne
Care știu rândul la pâine.
Și pe toți i-a adus,
Și pe toți iau pus,
În lungul pământului
În bătaia vântului!
Babele tot secerau,
Flăcăi și fete în urmă legau,
Și în clăi mi le puneau!
Când clipei dintr-un ochi
Umpleai văile cu snopi!
Când clipei dintr-amândoi,
Umpleau dealurile de clăi.
Hărabănil-ncăreau,
Și la arie duceau,
Girezi mândre că durau,
Din siliștea pământului
Tot în bătaia vântului!
La urechi cu clopoței
Dați-i gură, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

Traian iute se-nvârtea
Și pe loc din grajd scotea
Nouă iepe, sure iepe,
De nouă ani sterpe!
Și de păr le lega,
Și din urmă le mâna.
Cu copitele lucrau,
Cu nările vânturau,
Cu cozile felezuiau,
Cu urechile în saci turnau,
Și-a încărcat nouă care mocănești
Și le-a dus la moara din Ivănești.
Iară hoața cea de moară,
Când văzu atâtea cară
Încărcate cu povară,
Puse coada pe spinare,
Și plecă în lunca mare!
Luncă mare, frunză mare
Luncă mică, frunza-i pică!
Și-n patru se despică!
La urechi cu clopoței
Dați-i gură, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

Dar morarul meșter bun,
Zări moara prin cătun,
Luă un cojoc mișos,
Și mi-l îmbracă pe dos,
Și o mână de tărăță
Dete fuga la portiță!
Prr, prr, prr și na, na, na!
Moara sta și se uita.
Și-i dete un ciocan în șele,
Și-o așeză pe măsele!
Și-apoi toarnă-n coș,

Grâu mărunț din cel roș.
Și din coș cădea pe piatră
De pe piatră în covată
Curgea făina curată.
Și-a măcinat un tăbâtoc,
Și-a pus p-un iepure șchiop.
Iepurele șchiopăta,
Tăbâtocul se vărsa!
La urechi cu clopoței
Dați-i gură, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

Iar scumpa noastră gazdă,
Auzând tocmai din casă
Scârțâitul roților,
Chiotul flăcăilor!
Dete fuga la cămară.
Și-a ales o sită deasă,
Tot cu pânza de mătasă.
Sus, dobele bat,
Jos negura cade
Și-apoi se suflecă,
Cică plămădeala!
Și-a făcut colac frumos
Ca fața lui Isus Hristos!
Rupe-n două, dă și nouă!
Rupe-n trei, dă și lu Andrei
Rupe-n patru, a dat la tot satul.
La urechi cu clopoței,
Încă o dată, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

De umblat am tot umblat,
Pe la ușe am tot urât,
Să vă spun și ce-am aflat.
Aseară la Ștefan-Vodă,
S-au strâns boierii la vorbă.

Boierii divanului
Stîlpîi Țarigradului,
Ca să facă vânătoare
După păsări gălbioare
Care-s bune la mâncare
Și ușoare la purtare!
Savaicali fată mare,
Turna vinul în pahare.
Amesteca țuica cu vin,
Da la boieri din plin,
Boierii beau, se amețeau,
Și pe pat că se culcau!
Savaicali ce-mi făcea,
Scotea ia dintr-o mie
Și papucii din cutie,
Ce-i mai răi
De vreo cinci sute de lei!
Și-ncă odată, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

Și cu ei că se-ncălță,
Și-n straie se-mbrăcă,
Și-n codru el intra,
Și-ncepea a fluiera.
Toți voinici se-adună,
Și pe el că-l întrebă:
– Savaicali ce-ai pățit?
Țoalele le-ai ponosit,
Sau banii, i-ai cheltuit?
– Țoalele n-am ponosit,
Banii nu i-am cheltuit,
Dar aseară la Ștefan-Vodă,
S-au strâns boierii la vorbă.
Boierii divanului
Stîlpîi Țarigradului,
Ca să facă vânătoare

După păsări gălbioare
Care-s bune la mâncare
Și ușoare la purtare!
Pe Mihu să-l scoată în cale
Să-i atârne zdrobi de sare,
Să-i dea pară pe spinare!
– Du-te îndărăt Savaicale,
Căci boierii s-or scula,
Și pe tine te-or certa,
N-ai grijă de viața mea!
La urechi cu clopoței,
Dați-i gură, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

Înapoi când se ducea,
C-un cioban se întâlnea,
Bună ziua că-i dădea.
– Bună ziua, măi ciobane,
– Bună ziua căpitane!
Uite eu ce te-aș ruga,
Dă-mi tu vreo cincizeci de oi
Să-ți dau cinci sute de lei!
Dă-mi căciula mocănească,
Croită pe mușuroi
Cu ochii boldiți la oi!
Să-ți dau verde comonac,
Verde ca foaia de fag.
Și dă-mi ghiogă ghintuită,
Cu chiroane țintuită,
De trei ani neslobozită!
Mai mânați, măi flăcăi!

Hăi, hăi!

Amândoi când se-nvoiau,
Toate țoalele schimbau,
Și cu oile plecau
Pe drumul troscotului

Cam prin calea Domnului.
Iar pe drum, cum purcedea,
Deodată ce zărea,
Pe Ștefan cu suita sa.
La dânsu cum ajungea,
Bună ziua că-i dădea.
– Bună ziua, măi ciobane!
– Mulțumesc, Măriei Tale,
Ce-mi cunoști tu,
Trupul meu mare.
Este scris lângă altare.
Dar mă mir, tu ce mănânci?
Eu mănânc măligă rece
Și cu carne de berbec,
Și cu-o felie de caș,
Și beau apă din văgaș,
Și văd bine că mă-ngraș!
Dar de Mihu să m-apuc,
Căci acolo eu mă duc!
Atunci lasă arma ta,
Să-mi păzească turma mea.
Căci de-oi pierde vreo mioară
Vei sluji pe ea o vară,
Și de-oi pierde țap bălțat,
Nu ai viață să mai scapi!
Arma la turmă-ș lăsă
Și-n codri el intră,
Și-ncepea a fluiera!
Toți voinicii se adună!
Veneau întâi cei de sus,
Cu căciulile de urs!
Și-apoi cei de după ape,
Cu căciuli de capre state.
În săbii vă sprijiniți,
Nici un os să nu-i clintiți!

Dați-i fugă ogărească,
Săritură iepurească,
De urat am mai ura,
Dar nu suntem de pe ici-colea,
Suntem de pe la Mitoc
Unde-ngheață apa-n tioc,
Și găluștele pe foc,
Laptele în doniță
Măliga pe poliță!
Noi suntem de la Cioca Boca,
Unde-i măliga ca nuca,
Stau doisprezece cu măciuca,
Să n-apuțe nici furnica.
Dacă o lua o chișcătură,
Ne-a sări dinții din gură,
Și fundul de la căciulă.
Nu ni era de dinții din gură,
Dar ni era de fundul de căciulă,
Că era din miel tărcat,
De când tata s-a însurat
Și mama s-a măritat.
Și mai avem două dealuri îngemănate
Să rup cărceile toate!,
Propiți boii de la roate!
La mulți ani cu sănătate!
Hopuri, hopuri, hopurile,
La mulți ani cu floricele!
Hopuri, hopuri, hopurate,
La mulți ani cu sănătate!
La anul și la mulți ani!

*Comuna Strunga
Cules de Mariana Apostoiu
de la Gheorghe Damian, 43 ani*

Aho, aho!
 Dormiți, dormiți gospodari,
 C-afară-i senin
 Și bine de arat
 La mărul rotat.
 S-a sculat mai an,
 Bădica Traian
 Și-a încălecat pe-un cal învățat,
 Cu șaua de argint,
 Cu frîul de mătase,
 Cât vița de groasă.
 El în scări s-a ridicat,
 Peste câmpuri s-a uitat,
 C-a s-aleagă-un loc curat,
 De arat și semănat.
 Ia mai mânați măi flăcăi!

Hai, hai!

Dar n-apucă să tragă o brazdă, două,
 Și s-a aninat plugul într-un os
 De rîmă
 Și s-a făcut mii și fărîmă.
 Și nu se afla nimeni să-l dreagă
 Decît feciorul Ilenei
 Din fundul dughenii.
 C-o izmană trasă,
 Cu una netrasă,
 Cu luleaua-n dinți,
 Cu ochii beliți.
 Cu ciocanul ciocănea,
 Și cu pila mi-l pilea,
 Și pe brazdă mi-l punea,
 Iar plugul singur mergea.
 Ia mai mânați măi, flăcăi!

Hăi, hăi!
Și-a arat, și-a arat,
Și-a semănat,
Grâu mărunț și grâu de vară
Deie Domnul să răsară
Până-n seara!
Dacă nu la primăvară.
La lună la săptămână,
Și-a umplut Traian cu aur mână,
Și s-a dus să vadă
De i-a dat Dumnezeu roadă.
Grâul era-n pai ca trestia,
În spic, ca vrabia.
De pe cal el se aplecă,
Trei spice-n mână luă,
În palmuțe le frecă,
Cu buzele pleava suflă
Și acasă că plecă.
De la poartă că strigă:
– Măi femeie, măi femeie,
Grâul nostru o să cheie!
– Taci bărbate, blestемate,
Căci doar târgul nu-i departe!
Ne-om duce-n târg la Ivănești,
Și-om cumpăra nouă oca de fier,
Și nouă de oțel.
Și-om face seceri mari
Pentru secerători tari.
Și seceri mai mărunțele,
Cu mănunchi de viorele,
Pentru fete ocheșele!
Ia mai mânați măi!
Hăi, hăi!
Și-a strâns fine și vecine,
Și câteva babe bătrâne,

Care știu rîndul la pîne.
Era o babă bătrîna,
Cu dinții de lînă!
Cu stînga secera,
Cu dreapta polog făcea.
Flăcării în urmă lega,
În care le încărca
Și la arie că pleca.
Ia mai mînați mîi,

Hăi, hăi!

Și-a legat de vîrful parului
Deasupra fățarului,
Nouă iepe, sure iepe,
De cîte nouă ani sterpe.
Cu copitele treierau,
Cu nările vînturau,
Cu urechile-n saci turnau.
Harabalele-ncărcau
Și la moară că plecau.
Iar hoțoaica cea de moară,
Cînd văzu atâtea cară
Încărcate cu povară,
Puse coada pe spinare
Și plecă în lunca mare.
Luncă mare
Frunză n-are!
Luncă mică
Frunza-i pică!
Sări voinice de-o ridică
C-un dărăb de mămăligă.
Iar morarul meșter bun
Trăgea din lulea tutun.
– Târr, târr, târr și na, na, na
N-are moara ce mîncă!
Îi dete un ciocan în șele,

De-o așeză pe măsele.
Ia mai mânați măi,
Hăi, hăi!
Grâul în coș îl turna
Și din piatră-n piatră
Curgea-n covată
Făina curată.
Flăcăii carele încărcă
Și acasă că pleca.
Iar jupâneasa cea frumoasă,
Alerga din casă-n casă
S-aleagă o sită mai deasă.
Și-a cernut, mare cernut.
Și-a făcut aluat,
Și-a frământat
Un colac mare, rotat,
Pe piatra morii măsurat.
Și le-a tăiat în două,
De ne-a dat și nouă,
Că de mult ce am urat
Și foamea ne-a apucat.
Mânați măi,
Hăi, hăi!

*Comuna Șcheia
Cules de inv. Mihai Năsatse
de la Marița Gh. Nastase, 85 ani*

Aho, aho,
 Gazdă frumoasă,
 Boieri dumneavoastră,
 Sara o-nserat,
 Noi cu plugușoru ne-am luat,
 Dar cu plugușoru cu 12 boi,
 Boi bourei,
 În coadă cudalbgei
 În trup de-o mie de lei.
 S-o dus la dealul Garaleului
 C-acolo-i locul grâului.
 De-acolo s-o-nturnat ș-o plecat
 La măru rotat,
 La câmpu curat,
 C-acolo-i bine de arat!
 O arat, o arat,
 Când o fost la o-ntorsătură,
 O aninat plugu-ntr-un os de râmă!
 L-o făcut mii de fărâmi!
 S-o dus la Ilie cearariu,
 Cî știe-a bate bine cu ciocanu.
 L-o legat, l-o ferecat
 Și pe brazdă l-o-n turnat.
 Ș-o arat de la amiază în sară
 Di s-o minunat o țară!
 Și-o semănat grâu de vară,
 Cu negară,
 Să răsară până-n sară.
 Grâu mărunț cu arnăut,
 Di-o dat Domnu s-o făcut,
 Cu spchiu până-n pământ:
 În spchic ca vrabghia,
 În pai ca trăstia,

În cir ca mazărea.
Ia mai îndemnați, măi:
Hăi, hăi!
Da giupânu gazdî
S-o dus la luna, la săptămâna,
Să-și vadă sămănătura.
Di diparti-ngălbine,
Di aproape înroșe.
Dar lui giupânu gazdî bini-i păre,
Di calari sî pleca,
Două spici di grâu lua,
În buzunari li băga,
Și la giupâneasa gazdî
Pi masî li arunca,
În casă să lumina.
Da giupânu gazdă așa zicea:
– Măi fumei,
Grâul nostru a sî ni pchei.
– Bărbate, nu te-nspăimânta,
Grâul ni s-a sâcera.
Și giupânu gazdî
În grajd s-o băgat
Ș-o scos un cal
Cu numele de Graur
Cu șaua de aur,
Cu potcoave de argint,
Care țin bine la pământ.
Și cu frâu di matasî
Cu șaua di iarbă groasă.
Da calu cam mohorât,
Cu zăli până-n pământ.
S-o dus în târg la Bârlazăl,
Ș-o cumpărat cier și oțel,
Și s-o dus la Ilie cearariu,
Care știe bate bine cu ciocanu.

S-o făcut seceri mari și mici,
Cum îs buni la voinici
Ș-o strâns voinicei și vecineli
Și copchili ochișele,
Și muncim tot noi cu eli!
Ia mai mânați, măi flăcăi
Hăi, hăi!

*Comuna Tătăruși
Cules de inv. Vasile Amariei
de la Vasile Ghiban, 82 ani*

33

Aho! Aho!
Bună vreme, bună vreme,
Boieri mari și la mulți ani!
C-a venit seara lu Sfântu Vasile
Să vă fie boieri de bine!
Și nouă de veselie!
S-a sculat mai an
Bădica Traian,
Ș-a încălecat pe-un cal Graur
Cu șaua de aur,
Cu frâu de mătășă
Cît vița de groasă!
Hăi! Hăi!

Ș-a-njugat
Douăsprezece pluguri de boi,
Tot boi, boureni,
În coadă dălbeni,
În frunte-s țințăței,
În trup de-o mie de lei!
Ia mai urați măi!
Hăi! Hăi!

Și s-a dus la arat
La un măr rotat,
La câmp curat
Unde-a găsit loc de arat.
Și-a rata cât a arat,
Brazdă neagră a răsturnat,
Și în brazdă a semănat
Grâu mărunț și grâu de vară,
Să răsară până-n seară!
Până-n seară n-a răsărit,
Iar dimineață când s-a dus
Grâul era tot înflorit!
Iar când seara a-nserat,
Jupânul gazdă s-a culcat,
Pe doi stâlchișori de brad,
Stâlchișori poleiți.
Două slugi că l-a-nvelit!
Dimineața când s-a sculat,
Pe ochi negri s-a spălat
La icoane s-anchinat,
Din degete a fluierat,
Din gură așa a cuvântat,
Să-i scoată pe murgu
Înfrânat și-ntrafturat,
Numai bun de-ncălecat.
Calul pe unde călca
Scânteii vărsa,
Munții se cutremurau!
Broasca striga: oaca-ca!
Toată lumea se mira!
Și-a plecat la Hârlău
Unde-a luat nouă kile de hier
Și nouă de oțel.
Și-o plecat pe ulița mică
Și n-a aflat nimic.

Și s-a dus pe ulița mare,
Și-a găsit pe Luca țiganu
Care bătea bine cu ciocanu!
Și-o făcut săcerele mărunțele,
Cu mănunchi de viorele
Ca să taie grâul cu ele.
Și-a început a săcera
Din capătul câmpului,
Cum îi drag voinicului.
Ceilalți săcerau cum săcerau,
Dar cum săcera o babă bătrână
Cu săcera cârnă,
Cu stânga săcera
Și cu dreapta lega,
Pe unde mergea ea,
Pîrjol că făcea!
Mânați măi!

Hăi! Hăi!

S-a ales unde să facă aria.
S-au sfătuit s-o facă la asfințit,
Dar acolo nu le-a convenit
Că-i locul posomorît.
Și s-a sfătuit mai bine
S-o facă la asfințit
În jeliștea vântului
Unde-i drag voinicului!
Și-a ales nouă iepe suriepe
Cu potcoave de argint
Bate bine la pământ.
Cu picioarele treiera,
Cu nările-n vânt trăgea,
Cu coada felezuia,
Cu urechile-n saci punea,
Cu dinții-nțăpușa.
Căuș nu-i mai trebuia.

Și-o încărcat nouă care cu povară
Și-a plecat la Ibănești la moară.
Iară hoața cea de moară
Când a văzut atâtea care
Încărcate cu povară,
A pus coada pe spinare
Și-a plecat la lunca mare.
Lunca mare, frunză n-are,
Lunca mică, frunza-i pică!
Tot în patru se despică
Și nu-i bună de nimică.
Dar moraru, meșter bun,
Ia o mână de tărăță
Și-o dă la murăriță,
Murărița țțț, țțț, îîî, și na, na, na,
Moara sta și se uita,
Dă boc, dă cioc
Și dă moara la loc!
O ia de codiță
Și-o îndreaptă spre portiță.
O ia de dălog
Și-o dă drept la loc.
Și curge din coș, în teică,
Di teică în piatră,
Din piatră în covată,
La giupâneasa acasă.
Și nu curge fâină,
Curge aur și mărgăritari
Ca la boierii cei mari.
Iar giupâneasa gazdă acasă
Alerga din camară în camară,
Până la a noua camară,
Cu fusta pălăluind
Cu papucii plioșcăind,
Și-a găsit o sâta rară

Și-a dat-o pe ușă afară.
Și-a găsit o sită deasă
Și-ndată a cernut făina
Pe-o față de masă,
Și-a făcut un colac frumos
Ca fața lui Hristos,
Colacul era de mila Domnului,
Din urma bouului,
Cu zahăr zăhăruit,
Și cu miere îndulcit
Ca pentru noi plugarii,
De afară pregătit!
Mânați, măi!

Hăi! Hăi!

Iar ce v-aș ruga boieri mari
Să băgați mâinile-n buzunar,
Să scoateți câte un bănuț de aur,
Ca să întocmim plugul de faur.
Și mi-l tocmește cine-l tocmește.
Îl tocmește numai feciorul catargiului
Din fundul pământului,
Cu ciocanul ciocănește
Cu pila mi-l pilește,
Plug mai bun că nu găsește!
Mânați, măi!

Hăi! Hăi!

*Comuna Valea Seacă
Cules de Maria Mormeci
de la Dumitru Avârvarei, 83 ani*

Aho, aho,
 Seară de neseară,
 Tare-i mândră și ușoară!
 Cu trei fire de mătasă,
 Bine v-am găsit la masă!
 Și cu trei de busuioc,
 Bine v-am găsit pe loc!
 Stați la masă odihniți,
 Și pe noi nu ne poftiți!
 Stați la masă, ospătați,
 Și pe noi nu ne chemați!
 Bună seara, jupân-gazdă
 M-ai lăsa să trag o brazdă?
 – D-apoi cum nu, măi băiete,
 Vino-n casă că am fete!
 Fetele-s de măritat,
 Noi demult te-am așteptat.
 – Îți urăm bade, să-ți trăiască,
 Dumnezeu le ferească
 Câte-un mire tinerel,
 Gospodar și frumușel.
 Hăisa, hăisa măi, flăcăi!
 Mânați măi,
 Hăi, hăi!
 De urat am mai ura,
 Dar ni-i c-om prea întârzia,
 Și nu suntem de pe ici colea,
 Ci suntem de la Mitoc,
 Unde treieră toți gospodarii
 C-un porc,
 Și s-a stricat porcul la picioare,
 Nouă șagă nu ne pare,
 C-am treierat o lună, două,

Și-am făcut de-o moară nouă.
Și-am trecut în acea parte
La morișca lui Istrate,
Unde se bat toți gospodari-n parte
Pentru-o lingură de lapte!
Țala, țala, măi flăcăi!
Mânați măi,
Hăi! Hăi!
Și așa-ntr-o seară,
Cum vorbeam cu toți de-o moară,
Jupân gazdă m-a trimis
La Sfântul Vasile cel Mare,
Ca să capăt aprobare
Și să facem moară-n vale!
Mânați măi,
Hăi, Hăi!
Frunză verde de susai,
Apucai drumul la rai,
Dar acolo ce văzui:
Mese întinse
Și făclii aprinse,
Felii de pâine și garafe pline!
Iar în capul mesei cine sta?
Sfântul Vasile cel Mare
Și benchetuia,
El un pahar plin în mână ținea
Și din gură cuvânta:
– Cine-o bea și-o chefuli
Om pe lume va mai fi,
Iar cine n-o bea și n-o chefuli,
Om pe lume nu va fi.
Acolo-n vale la Budăi,
Unde-s schini și golândăi,
Mânați măi,
Hăi, hăi!

Dar un sfântuleț mai mare,
Sfântul Petru mi se pare,
Făcea, măre, zarvă mare,
Să mă dea din rai afară.
El de mână m-a luat
Și din gură mi-a cuvântat:
– Vezi prăpastia cea mare
Și o punte-ngustă tare?
Dacă treci, tu intri-n rai,
Dacă chici, cu dracii stai!
Și cum a vrut Dumnezeu
Am chicat în iad și eu!
Mai pocniți din ghici flăcăi,
Mânați măi,
Hăi, hăi!
În iad, mări, de-am chicat,
Ce-am văzut m-am spăimântat!
Fete mari, nemăritate,
De cozi spânzurate!
Babe fărâncătoare,
Le-ntindeau dracii de chicioare!
Cele ce luau mana de la vaci
Le-ntindeau șap'zeci de draci!
Cele ce luau mana de la oi
Le-ntindeau șap'zeci și doi,
Roata, roată, măi flăcăi!
Hăi, hăi!
Dracii, cum m-au zărit,
La mine s-au repezit.
De mâini m-au apucat
Și-ntr-un cazan cu smoală
M-au dat,
Alături de alți gospodari din sat.
Noroc de Sfântul Vasile c-a alergat,
De păr m-a apucat,

Pe pământ m-a aruncat
Și din gură mi-a cuvântat:
Să mă apuc de urat,
Că-i sara lui Sfântul Vasile
Și eu știu a ura bine!
Acolo-n vale la Budăi
Unde-s schini și golândăi,
Țala, țala, măi flăcăi!
Hăi,hăi!
Hopuri, hopuri, hopurile,
La mulți ani cu floricele!
Hopuri, hopuri, hopurate,
La mulți ani cu sănătate!
Busuioc verde-n cărare,
Semănat de-o fată mare,
Busuioc verde-n grădină,
Semănat de-o gospodină!
Busuioc verde pe masă,
Rămâi gazdă sănătoasă.
Busuioc verde-ntre crengi,
Ieși gazdă și ne pitreci.
Acolo-n vale la Budăi,
Unde-s schini și golândăi!
Oprțiți plugul, măi flăcăi!
Aho! Ahoooo!

*Comuna Vlădeni
Cules de prof. Sava Popa*

35

Anul Nou cu bini
Și cu sanatati,
Cu noroc în toati!
Sămănăm grâu de vară,
Să răsară până-n sară,

Până mâne să se coacă,
Pâne multă să se facă!
Să trăiți,
Să-nfloriți
Ca merii,
Ca perii
În mijlocul primăverii,
Și ca toamna cea bogată
S-aveți casa-ndestulată!
Câte cuie-s într-o casă,
Atâția galbeni pe masă,
Câte păsări zburătoare,
Atâtea vaci mulgătoare,
Câte pietre la fântână,
Atâtea oale cu smântână,
Câte pene pe cucuș,
Atâția copii frumoși,
Câți cărbuni în vatră,
Atâția pețitori la fată!
La anu și la mulți ani!

*Satul Lunca
Municipiul Pașcani
Cules de prof. Eugenia Vârlan*

Jocuri cu măști

Capra

36

Lițșoară, mărgărint,
Tot la vânt, la vânt, la vânt!
C-a luat căprița vânt
Și mi-o bate la pământ,
La pământ și la podea,
Să sară zeamă din ea,
Să rămâie oasele
Să le roadă babele!
Lițșoară baraboi
Și-nainte și-napoi,
C-așa-i jocul pe la noi!
Lițșoară foi de linte
Ia dă-i drumul înainte
Că-napoi ai fost mai iute!
Lițșoara, busuioc!
Treci căpriță la mijloc
Și cu țapii bot în bot
Și mai fă un hodorog!
Și bate podelele
Să sară măgelele!
Lițșoară ca nalba!
La dreapta și la stânga
C-așa joacă la Stânga
C-așa joacă la Vaslui
Moșneagu cu baba lui!
Lițșoara cucuruz,
Tu căpriță cu hurmuz,
Ia ridică capul sus
Să vezi țapii un' s-au dus!

Lițișoară ca nalba,
Căpriță, frumoasa mea,
Înc-o dată la dreapta
Și-apoi iar la stânga!
Lițișoară solz de pește
Capra noastră se gătește!
Hopuri, hopuri, hopurate,
La mulți ani cu sănătate!
Hopuri, hopuri, hopurile
La mulți ani cu floricele

*Satul Goruni
Comuna Tomești
Cules de înv. Vasile Angheluță*

Cerbul

37

Foaie verde lemn de fag,
Sai Jănică de la prag.
Ia-o încet, încetinel,
Ca oița după miel,
Ca mielul după oiță,
Ca fata după guriță!
Foaie verde trei lămâi,
Cerbule, de unde vii?
– Dintre munți, dintre câmpii?
Dar de mândra mea ce știi?
– Știu că-i bine, sănătoasă,
Șade în casă și coasă
Nu știu coasă ori descoasă,
Dar lacrimi eu știu că varsă.

Câte lacrimi a vărsat,
Făceai o fântână-n sat,
Fântână cu cinci izvoare,
Două dulci și trei amare.
Cine bea apă să moară.
A băut și mândra mea
Și n-a pățit nimica.
Sus, pe coastă, pe ponoare,
S-a trântit cerbul să moară.
Ar muri, dar nu se-ndură,
C-ar mai gusta din prescură.
– Șaulică, șaulică,
Ce-ai pățit tu, măi Jănică?
Ți-a venit așa de rău
De-ntorci capu-n spre Hârlău,
Ori te-a ciupit vreo pasăre zburătoare
De dai capul pe spinare?
Hei nu, bre, nu bre, nu!
Frunză verde papricaș,
Măi ciobane, ciobănaș
Scoate ici un cuțitaș
Cu mănunchiul aurit
Și cu vârful ascuțit
Să iau sânge cerbului
De la cap, de la picioare,
De la vâna care-l doare.
Dacă nu, să-l ia dracul,
Scot cuțitul și-i tai capul
Ca să scot dintrânsul splina,
I-a mâncat dinții rugina
Și urechile rapânul.
Dă din cap al dracului!
Ții hoream, luată-ar dracu!
Ții hoream, nu da cu capul.
Foaie verde de-un harbuz,

Bogdaprosti c-am ajuns
De-am văzut Jănică-n sus
Cu cercei și cu hurmuz,
Și hurmujii revărsați
De la fetele din sat,
Să trăiască de ne-a dat!
Să trăiască să mai deie
Înapoi să numai ieie!
Foaie verde trei măslina,
Sărbătorile cu bine,
Și-un pahar cu vin la mine,
Și-n gura paharului,
Bacșișul țiganului,
Și cu-a lăutarului!
Foaie verde bob năut,
Face cerbul un salut!

*Comuna Coarnele Caprei
Cules de Danilia Bulina
de la Alexa Adam, 52 ani*

38

Cerbule cu ochii verzi
Tu la mine te rezezi!
Joacă bine mărunțel,
Ca frunza de pătrunjel!
Cerbule nu fi nebun!
Căci acum îți trag un pumn!
Ți-ai lăsat perechea-n drum!
De la munte te-am adus,
Cu cercei și cu hurmuz.
Te-am adus cu avionul,
Te-am hrănit cu biberonul,

Te-am adus din Spania,
Și ai mers cu sania!
De doi ani și jumătate
Te-am hrănit numai cu lapte!
La stejarul cel cu ghindă,
Se uită cerbul în oglindă!
La stejarul cel stufos,
Se așază cerbul jos!
Ia te scoală matahală,
Și te scutură pe blană!
Ia te scoală motohoi,
Și scutură-te de gunoi!
Te uită la coada ta,
Să n-o fure careva!
Joacă bine, rășchirat,
Ca frunza de măr rotat!
La cotloane, la cotloane,
Unde vezi că sunt cucoane!
Na, na, na cerbule, na!
Uită-te la fața ta!
Foicică de surcele!
Cerbul sare în podele!
Și-nc-o dată tot așa,
Că pun mâna pe-o nuiă!
Pe nuiăua de alun,
Îți dau una, fugi de nebun!
La stejarul cel stufos,
Cerbul nostru cade jos!
Aoileu și vai de mine!
Moare cerbul lîngă mine!
Măi ciobane, ciobănaș
Adă-mi tu un cuțitaș!
Cu mănunchiul aurit
Și prăsele din argint!
Să iau sînge cerbului

Din creștetul capului
Și din sfircul nasului!
Din urechea cu cercei,
Că demult era să piei!
Mă, poate te-a deocheat
Vre-un moș bătrîn,
Crăpa-i-ar puradelu-n drum!
Să rîdem și noi acum!
Poate ai pus ochii
Pe țata Marița,
Căci i s-a rupt rochița!
Măi, Vasile nu fii prost,
Că-i dau cerbului de rost!
– Cît îmi dai să ți-l descînt?
– Coarnele pe jumătate
Și codița de la spate!
Într-o coajă de harbuz,
S-a ouat un cucuruz!
Cucuruzul făr de pene,
Sare cerbul mai devreme!
La pămînt, la pămînt,
Și-ți mai iei puțin avînt!
Trei surcele, trei surcele,
De trei ori pînă-n podele!
Nu te da muiatului
Pe coasta Banatului!
Nu te da, nu te muia,
Că pun mîna pe-o nuia!
Și-o să-ți pară rău de ea!
După mine, după mine,
Ca soldatu după cîne!
Ia mai fă-o prin supat,
Ca la domnu deputat!
Hopuri, hopuri, hopurele,
La mulți ani cu viorele!

Hopuri, hopuri, hopurate,
La mulți ani cu sănătate!
Prăjitură și-un rachiu,
Înainte numai știu!
La anu și la mulți ani!

*Satul Cucuteni
Comuna Lețcani
Cules de Dumitru Ciumașu*

39

La realizarea jocului participă douăsprezece persoane, având următoarele roluri: purtătorul măștii de cerb, șase ursari, doi întrebători, moșul, baba și fluierașul.

Masca zoomorfă este confecționată din lemn, coarnele sunt de cerb, împodobite cu panglici multicolore, iar între coarne apare un ornament floral, îmbogățit cu oglinzi, mărgelile și hurmuz. Corpul purtătorului măștii este acoperit cu o cergă sau un covor, peste care sunt cusute năframe brodate, precum și două bârnețe așezate în cruciș.

Ursarii poartă pantaloni negri sau albaștri, cu vipuști din panglici de mătase, flanele roșii și centuri late (chimire) garnisite cu nasturi metalici. Peste flanele poartă bârnețe viu colorate și curele cu clopote sau zurgălăi. Pe față au obrăzare din blană de iepure, iar pe cap poartă coifuri cu mărgelile și oglinzi, cu pompoane din păr de cal în vârf și cu panglici ce cad până la nivelul umerilor.

Întrebătorii, cărora în alte sate li se spune *frumoși* sau *arnăuți*, cer voie gazdelor să fie primiți cu ceata și dirijează desfășurarea jocului cu ajutorul unor fluierători.

Ei sunt îmbrăcați în costume populare și flanele albe de lână, peste care se leagă bârnețe în cruciș, acoperite în

parte cu năframe brodate. Pe cap poartă căciuli brumării, legate cu panglici roșii ori cu șiraguri de mărgele.

Moșul și *baba* poartă straie țărănești, obrăzare de pâslă și o recuzită ce diferă de la un sat la altul: glugă ciobănească atârnată la șold, bătă, corn, furcă de tors etc. Uneori, baba poartă în mâini o păpușă de cârpă, având mărimea unui copil de câteva luni.

Fluierașul este îmbrăcat într-un costum ciobănesc și cântă dintr-un fluier de alamă (fără dop), lung de aproximativ treizeci de centimetri.

Ia mai zi cu fluieru,
Ca să joace Valeru,
Uite-aici, aici, aici,
Hai s-o batem la opinci,
Aște am, da nu le-am pus,
Cî-s la soacrî-mea pe fus,
Deperate pe mosor,
Aruncate pe cuptor!
A, ța, ța, Valere, ța
A, di dat nu țe-oi mai da,
Numai cât țe-oi arăta
Și țe-oi rupe inima!
Tătî lumea m-ar mânca,
Numai Dumnezeu nu vra,
Tătî lumea rău cu mini,
A, numai Dumnezeu cu bine.
Colo-n vale la izvor,
Busuioc mirositor,
Să răsară câte-on fir
Să miroas-a trandafir.
Mărioară de pe șes
Te-am îndrăgit după mers,
Că ți-i mersu legănat,
La inimă m-ai secat!

Descântecul cerbului

Ș-am zâs verdi ș-o supică
Și să vii Valer, tătucă,
Și să vii tatuc-așa,
Sî ti-nvăț a descânta.
Răul di la inimioara ta
Eu cu toba l-oi lua,
Pi Marea Caspică l-oi arunca,
Măi tată!
El sî cheie
Sî răscheie
Ca stuchitu lu Chiriloaia
Cari-a fost primar-văcar
La sat, măi!
El dădea bani peste bani,
Vrea pe mine să mă prindă
Și pe tine să te vândă
Uăi urâtule, uăi!
Să te ducă la abator
Să facă din tine rasol,
Iar din cornițele-aurite,
Cuiere de haine,
Să le dea pe la cucoane,
Tatăăă!
Dară eu nu te-am lăsat,
După mine te-am luat
Și te-am adus din codru verde,
Te-am adus în sat la fete,
Oi frumosule uăi!
Fetele când te-au văzut,
Tu pe loc ai și căzut!
Poate te-a deocheat
Femeia de casă,
Să nu poată sta la masă,

Uăi urâtule, uăi!
Până nu ne-o săruta
Și pe mine și pe tine
Poa'ț-a fi mai îndămână
Băi Valerică băi!
Ia fă ochii roată, roată
Și te uită-n lumea toată
Și te uită și la mine,
Că sunt galbăn de rușine
Măi Valerică măi!
Te-am găsat într-o pădure,
Agățat în rugi de mure,
Eu frumos te-am dezgătat,
După mine te-am luat
Și te-am adus din codru verde,
Te-am adus în sat la fete.
Și te-am dus la fântâna lu Adam,
La izvoru lui Iordan,
De trii ori cu apă rece
Te-am spălat,
Ș-ai rămas curat și luminat
Ca argintu strecurat,
În Marea Neagră aruncat,
Băi urâtule băi!
Frunzuliță stuh de baltă,
Lasă vântul să te bată
Și soarele să te ardă,
C-așa ai fost tu blestemat
Să nu poți dormi în pat,
Băi Valerică, băă!
– Băi ursare, ursăraș,
Adă-ne un cuțițaș
Să-i luăm sânge cerbului
Din vâna gâtului,
Din măduva oaselor,

Din sfârcu nasului,
Să rămâie curat și luminat
Ca argintu strecurat,
În Marea Neagră aruncat,
Măăi!
Fetili din Movileni
Îs iarnati cu strujeni
Și varati cu tărățî
Le curg ochii ca la mătă!
Pi dealu cu doi tăciuni
Fac fetili rugăciuni,
Sâmbăta, duminica,
Să să poată mărita!
Da nici dracu nu le ia,
Cî-s bătrâni ca mama
Și cărunte ca tata!
Băi, nimica sî nu bei,
Nimica să nu mănânci,
Dicât un păhărel de vin
De poamă fragă,
Să ne zici o Polcă dragă!
Iar mata, din fluieraș,
Să ne zici un Ciobănaș!
Ăi, ușurel și ușurel,
Ca oița după miel
Ca oaia după mieluț,
Ca fata după drăguț!
Uite, uite cum ț-o fac,
Nu-i pacat sî-ni dai on franc,
Nu-i pacat sî-ni dai și doi,
Să mai scăpăm de nevoi!
La anu și la mulți ani!

Mogoșești-Siret
Cules de Ion H. Ciubotaru
de la Gheorghe Doboș, 20 ani

Foiliți de-on bujor
Vin'la tata pușor,
Cerbu tati cu cercei
Spuni-i tati ci mai vrei?
Ori țî-i foami,
Ori țî-i săti,
Ori țî-i dor di codru verdi?
Codru verdi l-ai văzut,
Cî într-însu-ai fost crescut,
Așa, Jănic, – așa!
Ia mai dă tu ochișorii roatî
Șî ti uitî-n lumea toatî,
Cî di cinci anișori di zâli,
Di cîm umblu eu cu tini
Tu nu mă cunoști pi mini!
Eu sunt bulibașu Stănicî,
Cari discântî la ulcicî,
Cu lingura, cu cusătura,
Cu barosu șî cu gura,
Cu lingura ti hrăneam,
Cu pila ti pileam,
Cu cusătura ti cosătoram,
Cu barosu-n cap dădeam,
Di la răuri ti scapam,
Măi botosule uăăi!
Eu pi tini te-am găsât
Într-o păduri,
Înnodat în fragi șî mure,
Înnodat șî susțânat
Șî di coarni agățat.
Eu fragi și mure le-am tăiat
Și te tine te-am scăpat.
Te-am adus din codru verdi,

Te-am scăpat în sat la feti,
Fetili când te-au văzut,
Tu pi loc ai și căzut
Și-o cordică roșie mi-ai pierdut,
Măi tătucă uăăi!
La lelița la cerdac
Frumos crește-on liliac
Și mă-ntreabî di ci zac:
Ori di cori,
Ori di varsat,
Țî la dracu, țî dalac,
Nu ești bolnav di dalac,
Cî mai ai ș-on rost în sat!
Ș-am zâs verdi de-on bujor,
Hai la tata puișor,
Șî te-apleacî frumușăl,
Ca frunza di pătrunjăl,
Așa tat,-așa!
Băi ursari, ursari voinici,
Di când stați pi la potici,
N-ați văzut vrun grec pe-aici?
Grec bătrân, cu punga plinî,
Ci sî duci la hodinî
Șî pândești
Ca pi mini sî mă prindî
Iar pi tini sî ti vândî,
Sî ti ducî la abator,
Sî-ți facî cărnița ta rasol,
Iar din cornițele tale,
Albe și strălucitoare,
Umerare la cucoane,
Nu vrei tată, nuu!
Mă duceam pe o cărare,
Di nimenea umblată,
Di nimenea calcată,

Numai di furnici pișcatî
Și de-o babî fermecatî.
Văzui șerpi cu nouă colți de fier,
Cu nouă de oțel,
Cu nouă umblătoare,
Cu nouă plimbătoare,
Cu nouă fermecătoare,
Așa, tat,-așaa!
Măi, Jănică, puișor,
Di ț-o fost di mini dor,
Di ci n-ai luat tu
Gurița ta cei cu amor,
Într-o frunzî di bujor
S-o trimeți la mini-n zbor,
Sî mă rog lui Dumnezeu
Sî-ți faci mai binișor,
N-ai vrut, tatî, nuu!
Băi, la fântâna lui Adam,
La izvorul lui Iordan
Sunt doi dardări di jidani,
Care dau bani peste bani
Și mie peste mie,
Ca pe mine să mă prindă,
Iar pe tine să te vândă!
Hai răspunde mai curând,
Cî-ți zbor crierii în vânt,
Și ti sparg cu-acest țăpoi,
Cari-mpart fânu la oi,
Ș-am o ghioagî țântuitî
Pentru capu tău gătitî,
Așa, tat,-așaa!
Ia mai fă tu ochișorii roatî
Și ti uitî-n lumea toată;
Cî eu răul di pi chelea ta
În veșca dobi l-oi lua

Șî-n Marea Caspicî l-oi arunca.
Tu sî rămâi curat
Șî luminat,
Ca Iancu din sat,
Cari nu mai ari
Nici on par la gard!
Pusei traista-n cui,
Făinî-ntr-însa nu-i,
Pusei oala la foc,
Lemni nu sunt diloc,
Așa, tat,-așaa!
Frunzulițî stuh di baltî,
Lasî vântu sî ti batî,
Șî soarili sî ti ardî,
Dac-ai fost tu blastamat
Di mini sî fii discântat,
Așa, Jănic,-așaa!
La vatra cu doi tăciuni,
Uni fac fetili rugăciuni
Sâmbăta, duminica,
Sî sî poată mărita.
Da cini dracu sî li ia,
Cî-s bătrâni ca mama
Șî cărunți ca tata!
Da nici mama nu-i bătrânî,
Cî mai ari-on dinti-n gurî,
Ari-un dinti ș-o măsură
Șî îs pusî-n lopăță;
Cân mânâncî molfaiești,
Când be apî mă stropești,
Așa, tat,-așaa!
Băi ursari, jos ti puni
Șî din gur-începi-a spuni,
Cî mânâncî borș cu pești
Șî discântî ursărești.

Eu ştiu multî discântăturî,
C-am mâncat multî fripturî
Şî di multî ce-am mâncat
C-un ciolan m-am înecat.
Părinţî, cân au aflat,
Di mânî m-au luat
Şî afarî pi uşî m-au dat!
Ş-am luat-o pi-nsarati,
Şî m-am însurat măi frati,
Aşa, tat, -aşaa!
Auleu şî vai de mine,
Cân credeam câ ţî-i mai bine
Tu ti-mbolnăveşti cu zile!
Măi Ioane, Ionele,
Adî cuţâtu cu stricnele
Sî-i ieu sânghi cerbului
Din piept,
Di sub piept,
Din sprânceană ochiului drept,
Din rărunchi,
Di sub rărunchi,
Din sprânceană ochiului stâng!
Din codiţa lui cea mică
Sai în sus tu, măi Jenică!
Şî sî sai o datî-n sus
Ca sî nu ma faci di răs,
Şî sî sai o datî bini,
Ca sî nu ma faci di ruşâni
Într-atâta amar di lumi!
Sai, Jănică,
Recunoaşte-ţi locu
Şi urmează iarăşi jocul!
Frunzuliţî de-on harbuz
Sî ţâi minti ci ţ-am spus,
Sî mai sai, Jănică-n sus!

Foai verdi lămâi
Zi-i din trișcî măi bădiți!

*Satul Oboroceni
Comuna Heleşteni
Cules de Ion H. Ciubotaru
de la Ștefan Pavel, 16 ani*

41

Foaie verde trei lămâi,
Cucule de unde vii?
De pe munți, de pe câmpii!
Dar de mândra mea ce știi?
Știu că-i bine sănătoasă,
Șade la gherghef și coasă,
Nu știu coasă sau descoasă,
Dar la lacrimi știu că varsă!
Câte lacrimi a vărsat,
Făcea o fântână-n sat!
Fântână cu cinci izvoare,
Două dulce, trei amare.
Cine-o bea apă să moară!
Să beie și mândra mea
S-o ia dracu și pe ea
Că-i șireată ca vulpea!
Foaie verde și-o sipică,
Ce-i cu tine, măi Jănică?
Măi Jănică gură mică
Și sprinceană subțirică,
Drept în șapte se despică!
Ori ți-e foame, ori ți-e sete,
Ori ți-e dor de codrul verde?
Te-am adus din codrul verde,
Te-am băgat în sat la fete!

Fetele când te-au văzut,
S-au speriat, te-au deocheat,
Și tu pe loc ai îngenucheat!
Poate te-ai închedicat de-o cioată,
De-ai rămas cu gura căscată,
S-au poate ai trecut prin vreun ghiol,
Și te-a mușcat un șarpe chior,
De-ai căzut într-un picior!
Fă Jănică ochii roată
Și vină la tata-ndată,
Că tata s-o răzgândit
Și leacul ți l-a găsit.
Dacă nu ți-o fi leacul de la noi,
Eu te tai și te jupoi,
Și din coadă fac măturoi,
Di coarne fac un cimpoi
Iar din piele fac lăduncă,
Vezi prea bine că n-am pungă!
Dale, dale, puradale,
Urcă sus pe banda cerului
La lumina stelelor,
Din coroana crucii
Încotro vântu te-o duce!
Dumnezeu mi-a dat pila și barosul,
Cu pila te-oi pili,
Cu barosul te-oi barosi!
Iar răul de pe cap ți lo-i lua,
Și în mare l-oi arunca.
Iar tu să rămâi curat și luminat,
Ca argintu strecurat,
Ca roua la soare
Ca țâța de fată mare!

*Satul Sticlăria, cumuna Scobinți
Cules de prof. Constantin Mușei
de la Constantin Ciubotaru, 73 ani*

Foaie verde și-o sipică,
Vin la tata, Valerică!
Și vino așa, așa,
Să te pot eu descânta.
Foaie verde stuf de baltă,
Lasă vântul să te bată,
Și soarele să te ardă.
C-așa-i fost tu blestemat!
De ursari să fii muștrat
Și de mine descântat.
Întinde-te în lungul vântului
Ca troscotul pe fața pământului.
Și mai dă-te peste cap,
Ca mireasa noaptea-n pat.
Când visează la măritat.
Și aoleu și vai de mine,
Cerbul tatei ce-i cu tine?
De ce-ai căzut tu la pământ
Așa trist și amărât?
Oare ninge, oare plouă,
Ori ți-e teamă de-amândouă?
Ori ești tu deocheat
De o fetiță din casă
Care nu poate sta la masă!
Ori de-o domnișoară cu ochi negri,
Să-i ardă gurița de sete!
Ori de o femeie cu bărbat
Să nu aibă parte de el în pat!
Și nici de altul din alt sat!
Ia apleacă ramurile la pământ
Să vezi aburii cum sunt!
Și de-o fi aburii fierbinți,
Să spui drept, să nu mă minți.

O și aoleu și vai de mine,
Moare cerbul lângă mine!
Și n-am cuțitaș la mine!
Măi țigane, țigănaș,
Adu aici un cuțitaș
Cu stricneaua de argint,
Cu mănunchiul auriu,
Să iau sânge cerbului
Din vena gâtului,
Din creștetul capului.
Iah, iah, suntem trei frați
Maței și cu Doroftei
Și cu mine se fac trei.
Și de n-or fi leacul
De la ăștia trei,
Să-l ia dracu pe Andrei!
Mă, ia uită-te tu la mine!
Mă mai cunoști tu pe mine?
Eu sunt eu și iarăși eu.
Și mă cheamă cum știu eu
Și mai am trei frați acasă,
Nicu, Stoica și cu Marcu.
Și de ce n-ar fi leacul
De la ăștia patru?
Pe tine să te ia dracu,
Să-ți mânce barbarii capul!
Herbarii ăștia de jidani
Vrea pe mine să mă prindă,
Și pe tine să-nchidă!
O, săraca pielea ta!
O să facă foi din ea,
Și din ramurile tale,
Cuiere la domnișoare.
Și așa îmi vine uneori,
S-arunc doba pe cuptor!

Și-apoi stau și mă gândesc
Căci cu dânsa mă hrănesc,
N-am făină n-am șoric
Ce dracu să mai mănânc!
Hai, dobă când ți-oi bate
Boala din tine ți-oi scoate!
Și ți-o arunc în mare!
Și te-oi scoate luminat,
Precum mă-ta te-a fătat,
Rugi de mure încurcat
Cu briceagul am descurcat,
La fântână am plecat,
Și de acolo apă am luat,
Și pe tine te-am spălat,
Și ți-am pus la cap piele de țap,
La trup piele de lup,
La copite păr de vite
Și-o aripă zburătoare!
Cu aripa să o plesnești,
La copilă să te oprești,
La copilă bat-o vina,
Căci ea este cu pricina,
Coborând din munți la vale
Nu te-ai întâlnit
Cu țiganca mea în cale?
Țiganca mea, fata Mariței,
Ce-i întoarsă de la țâță!
Să-i crape țâțele,
Să curgă laptele.
Ia mai fă tu roată, roată,
Și sărută câte-o fată,
Și vino la bulibașa îndată!
Pe aia cu rochie vișinie
Căci tare îmi place mie!
Foaie verde de harbuz,

Să ții minte ce ți-am spus
Să nu mă mai faci de răs,
De răs și de rușine
Într-atît amar de lume!
Zi mata din fluieraș
Să-i mai zici un ciobănaș!

*Orașul Târgu Frumos
Cules de Nicolae Țabrea
de la C-tin Livadaru, 21 ani*

Ursul

43

/: Ursul meu cu trii rarunchi
Vin' la tata pi genunchi, :/
/: Urcî-te pe hadarag,
Ca fasolea pi harag. :/
/: Urcî-ti-n două picioari,
Să ti văd cât ești di mari, :/
/: Na, na, na, salbatica,
Te-am adus din Africa. :/
/: Te-am adus din râpi adânci,
Tu vrei să mă mânânci, :/
/: Te-am adus cât un purcel,
Te-am făcut cât un vițel! :/
/: Te-am făcut mari di tot
Și ți-am pus veriga-n bot, :/
/: Ursul meu de la Focșani
L-am adus pe la Pașcani. :/
/: Eu sunt Petrea bulibaș
Ș-am să merg c-ursu la Iași, :/
/: Cât calare, cât pe jos,

Ursul meu este frumos. :/
/: Uită-te la blana lui,
    Parcă-i holda câmpului,
    Uită-te la ochii lui,
    Parcă-i raza soarelui! :/
/: Ursul meu de la Gâdiniți,
    Cu masale șî cu dinți. :/
/: La tulpina bradului
    Mi-a fâtat ursoaica pui, :/
/: Mi-a fâtat doi pui de urs
    Și îi cheamă chipăruș. :/
/: Na, na, na, sălbatica! :/
/: Ursul meu îi de la Bute,
    Mititel, dar joacă iute. :/
/: Uite, uite cum ț-o ieu,
    Nu-i păcat sî-mi dai un leu, :/
/: Uite, uite cum ți-o fac,
    Nu-i pacat sî-mi dai un franc!
    Na, na, na, și tot așa,
    Nu te da, nu te muia
/: Că pun mâna pe nuia! :/
/: Nu te da muietului,
    Ca frunza tăietului! :/
    La pârâu cu frunza lată
    Joacă ursul câteodată
/: Și mi-o saltă ca ursaru
    Și doi pași ca militar; :/
/: Și mi-o saltă ursărești
    Și doi pași militărești. :/
/: Și mi-o joacă mărunțel,
    Ca frunza de pătrunjel. :/
    La mulți ani!

*Comuna Butea
Cules de Ion H. Ciubotaru
de la Petru V. Balan, 65 ani*

Hop, hop, hop și taci din gură,
Să intre și mandea Dura
Cu trei nasturi în căciulă!
Văd că aveți casă luminoasă,
Dar nu știu care-i gospodarul de casă.
Și-am să mă-nvârtesc,
Și-am să mă răsucesc,
Până ce am să-l găbuiesc.
– Bună masă, bună casă!
Bine l-am fost găbuit acasă.
Șapte garduri am sărit
Până te-am fost găbuit!
Și acum, de Anul Nou,
Te-am fost găbuit și eu
Cu modoronescu meu.
Și-am venit sî vă fac o horodincă,
Nici prea mare, nici prea mică,
Cât o gură la urcior,
Iar la anul viitor
Or si fie și mai mare,
Cât o gură de căldare.
Dar vă costă și parale.
Doar câte-o 100 de franci
Și-o covată de colaci.
Să dau și eu la animala mea
Din tindă
Care stă cu ochii-n grindă,
Și cu nasul la slănină
Și așteaptă numai untură.
– E făcută sau nu-i făcută?
Dacă nu-i făcută,
Să o fac eu
Cu timiluta-l meu

Moț roșu și morocănosu.
– Mă cunoașteți sau nu mă cunoașteți?
N-aveți de unde sî mă cunoașteți,
Că nu sunt de pe ici, colea,
De pe unde crezi dumneata.
Sunt tocmai din munții mari,
Unde-a fost tata primar
Și socru-meu secretar!
Eu am fost jurat de popă
Și-am ajuns
Să bat din dobă!
Și trecând pe la Oceanu Înghețat,
Un puișor de urs mi-am luat.
Cu care umblu seara prin sat.
Iar oamenii mi-l ocăra,
Ca să mi-l mănânce ciurma
Și pe mine jigăraia,
Să nu mai umblu
Cu potaia.
Și de-atunci am venit la dumneata
Cu animala mea.
Și totodată să-ți ghicesc dumitale.
Ți-i făcut de o crășmăreasă care are
Crășmă din măsele,
Iar cea grasă și frumoasă,
Vrea să-ți intre
Gospodină-n casă.
Măi muzicantule ai și tu una
Care te iubește totdeauna.
Albă, buzată, ca miezul nopții de urâtă,
Sărut-o o dată bine
Și dă-i drumul la mine
Că-s mai tânăr decît tine!
Foiletă portocală,
Ieși bădiță la iveală

Să intru cu socoteală.
Uite așa și tot așa,
Să ascuți comanda mea.
Că pun mâna pe nuiă
Și te-ncep a măsură,
Pe nuiăua de la gard,
Pe scândura de la pat.
Și-am să-ți dau cu doba-n cap!
Foiliță și-o mătasă,
Poftim puiule în casă
Unde sunt fete frumoase!
Nu te dai să intri-n casă?
Unde vezi mai ochesele
Dați măi buzna peste ele!
Foiliță mintă creață,
Ia dă bună dimineață
Gospodarului, de casa
Care s-a pregătit cu sarmale
Și cu vin din damigene!
Foiliță foi de brad,
Fă-o țupa peste prag
Și intră-n casă cu drag!
Să te vadă fetele,
Să-ți pupe buzițele.
Foiliță și-un harbuz,
I-a fă-o cu burta-n sus
Să te vadă de ești urs! ?
Foiliță și-un grăunte,
Ridică picioru-n munte!
Foiliță și-un răgoz,
I-a fă-o cu fața-n jos
Să vedem dacă-i frumos!
Foiliță pătrunjel,
Ia te scoală copăcel
Și fă-o tot mărunțel

C-are vinul bunicel.
Și sarmalele gustoasă
Și mai mormăie prin casă!
Mărunțul și legănat
Cum se joacă la Bârlad
La Bârlad, la bârlădeni,
Ca la noi, la mironeni!

*Comuna Mironeasa
Cules de Mihai Corduneanu
de la Neculai Vasile*

Ilustrații

Colindători, Lunca-Paşcani

Colindători, Costuleni

Pluguşor, Tătăruşi

Pluguşor, Heci - Lespezi

Capră, Fărcășeni - Strunga

Capră, Dolhești

Capră, Butea

Cerb, Sticlăria - Scobinți

Alai de obiceiuri, Popești

Căiuți, Fântânele

Urs, Bădeni - Scobinți

Urs, Mădăria

Căiuți, Deleni

Alai de obiceiuri, Buda - Lespezi

Alai de obiceiuri, Mirosllovești

Cerb, Cucuteni

Cerb, Pârcovaci - Hârlău

Măști, Ruginoasa

Indice de localități

- Butea (17, 43)
- Ceplenița (1, 2, 3, 4, 5)
- Coarnele Caprei (37)
- Costuleni (6, 7)
- Covasna – Costuleni (8)
- Crivești – Vânători (9, 10)
- Cucuteni (18)
- Cucuteni – Lețcani (38)
- Curățuri – Ciurea (19)
- Dumbrava – Lespezi (20)
- Focuri (21)
- Goruni – Tomești (36)
- Hârtoape – Vânători (11, 12)
- Hilița – Costuleni (13)
- Horlești (22)
- Iugani – Mircești (14, 23)
- Izvoarele – Răchiteni (24)
- Lețcani (25)
- Lunca – Pașcani (15, 35)
- Mircești (26)
- Mironeasa (27, 44)
- Miroslovești (28)
- Mogoșești – Siret (39)
- Oboroceni – Heleșteni (40)
- Pocreaca – Schitu Duca (29)
- Sticlăria – Scobinți (41)
- Strunga (30)
- Șcheia (31)
- Tătăruși (32)
- Târgu Frumos (42)
- Topile – Valea Seacă (16)
- Valea Seacă (33)
- Vlădeni (34)

Cuprins

<i>Cuvânt înainte</i>	.....	5
Colinde	.....	9
Plugușoare	.....	24
Jocuri cu măști	.....	111
<i>Ilustrații</i>	.....	141
<i>Indice de localități</i>	.....	161

